

nový **IMPULZ**

Číslo 1 • 2017

ČASOPIS PRO TY, CO MAJÍ CHUŤ ZAČÍT ZNOVU

**Putování
po Normandii**

**Co je to
koherentní voda?**

ONDŘEJ KOBZA:
Piana na ulici byla jenom začátek

LÉTO NA ZBİROŽSKÉM ZÁMKU

Zámek ZBIROH

Zámek tří císařů

Pro seniory poskytujeme
snížené vstupné.

Po celý rok připravujeme
pro návštěvníky speciální akce:
2.–3.9. Bitva pod zámek
31.10. Halloween na zámku
11.11. Svatomartinské posvícení
17.12. Vánoční koncert

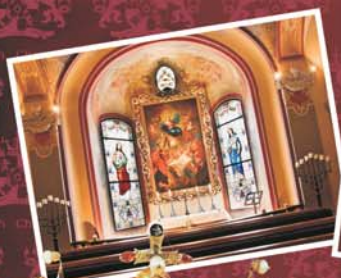
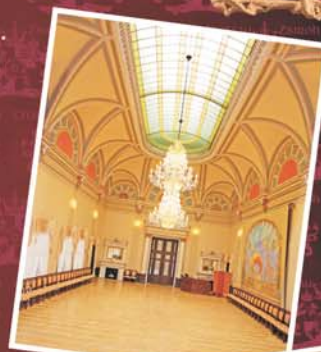
Otevřeno celoročně

Zámecká expozice vás přenesení do časů dávno minulých, kdy zámek vlastnili velcí jako Přemysl Otakar II., Karel IV. nebo Rudolf II. Nahlédnete do života Colloredo-Mansfeldů, Stroussbergů, poznáte nejvyššího představitele svobodných zednářů. Celý prohlídkový okruh je také protká velice poutavým příběhem o minulosti i současnosti rytířů templářského řádu. Na závěr prohlídky vás uvedeme do monumentálního Muchova sálu, kde mimo jiné vznikla Slovanská epopej.

Alfons Mucha na zámku Zbiroh 19 let žil se svojí rodinou, stejně jako řada dalších osobností české historie. Tento zámecký okruh bezproblému zvládnou méně pohybliví a handicapovaní.

V letních měsících můžete navštívit i náš II. prohlídkový okruh, který nese název Za tajemstvím. Vystoupáte na nejstarší stojící hlásnou věž v Čechách, uvidíte nejhlubší studnu v Evropě. Úžasem vydechnete v krásné kapli, dostanete se i do tajného vězení. Shlédnete výstavu fotografií Alfonse Muchy a prohlídku zakončíte návštěvou místní ermitáže. Tento okruh je určen pro pohybově zdatnější seniory.

Po prohlídce můžete navštívit zámeckou krčmu U Rudolfovy kratochvíle nebo se ubytovat v hotelu Chateau Zbiroh

Otevírací dobu, druhy prohlídkových okruhů,
vstupné a další informace naleznete na:
pokladna@zbiroh.com nebo na tel.: +420 602 527 632
www.zbiroh.com

Zbiroh Praha
Plzeň D5 Exit 41 Cerhovice
Pouze 20 minut od Prahy po dálnici D5

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou zbrusu nový časopis s názvem Nový impuls. Je to časopis v první řadě určený pro lidi nad 55 let. V redakci je však nechápeme jako seniory, poddávající se věku či nemocem. Ba právě naopak: jde o lidi, kteří jsou stále v plné síle, vychovali svoje děti a dnes mají čas na sebe, takže mohou sportovat a bavit se, jezdí po ČR i do zahraničí, hledají zábavu a rozptýlení. Příkladem toho je například pan Vladimír Kánský, který ve svých 77 letech stále ještě aktivně sportuje – viz str. 14–16 tohoto vydání. Časopis Nový impuls hodlá však oslovit i další skupinu čtenářů – lidi středního a mladšího věku, děti či vnuky výše uvedených seniorů. Ti se často starají o seniory, zvažují koupě dárků pro ně, sami si

i rádi přečtou o výše uvedené problematice. Časopis je určen i všem dalším lidem, co mají zájem o dění kolem sebe, chtějí změnit věci k lepšímu. Zkrátka pro všechny, kteří mají chuť začít znovu a možná i lépe... I zde máme příklad, pana Ondřeje Kobzu, známého autora projektů Piana na ulici či Poesiomatu – více na stranách 6–7.

Časopis Nový impuls najdete v mnoha ordinacích státních i soukromých nemocnic, poliklinik, soukromých lékařů, v domech a klubech seniorů, v lázních a wellness zařízeních po celé České republice. Lze si ho i předplatit na adrese redakce. Jak se můžete přesvědčit, připravili jsme (snad) zajímavý výběr článků, rozhovorů a fotografií jak z domova, tak i ze zahraničí. Přejeme vám ničím nerušené čtení.

Michal Korol, šéfredaktor

Vybíráme z obsahu

5 ZPRÁVY

Co dělat při nehodě v cizině

6 OSOBNOSTI

Představujeme Ondřeje Kobzu, pražského kavárníka, autora projektů Piana na ulici, Poesiomat a mnoha dalších

8 MÓDA

Trendy dámské a pánské módy pro léto 2017

8

14

18

24

34

14 PROFIL

Vladimír Kánský, sportovec tělem i duší

18 PŘEDSTAVUJEME

Zámecký areál Ctěnice

21 ŽIVOTOPISY SVATÝCH

Svatý Vavřinec

22 ZDRAVÍ

Co je to močová inkontinence?

24 CESTOVÁNÍ

Putování po Normandii

30 ZAHRADA

Národní přírodní památka Arboretum v Bílé Lhotě

34 DOMÁCÍ MAZLÍČCI

Psí útulek ve městě Tábor

36 Z DOMOVA

Jaké jsou nejčastěji navštěvované turistické cíle v ČR?

38 ZPRÁVY

Fashionshow pro charitu

Garden Food Festival

Olomoucké Smetanovy sady hostily 3. ročník festivalu jídla a pití – Garden Food Festival, který trval dva víkendové dny. Jde o regionální festival dobrého jídla a pití, jenž si klade za cíl dlouhodobě ukazovat široké veřejnosti, že v olomouckém, zlínském a moravskoslezském regionu je řada kvalitních restaurací a kuchařů, kteří dělají svoji práci s radostí a dobře.

Návštěvníci festivalu měli možnost ochutnat spoustu netradičních dobrot, zároveň i známou regionální kvalitu. Své produkty a umění prezentovalo více než šedesát restaurací, vinařů, minipivovarů i tradičních pivních značek a prodejců prémiových destilátů a k tomu přes třicet regionálních výrobců a farmářů. Na festivalu nechyběla mj. pekařka a cukrářka Svatava Bukvová z Mezic, čokoládovna Troubelice, firma Mladý kokos, Palačinkola, Rudolf Jelínek, ZD Haňovice a další.

Garden Food Festival – to nebyla jen spousta stánků s dobrým jídlem a pitím,

ale také pestrý program na pódiu, během kterého se diváci mj. dozvěděli, jak naporcovat rybu. Své umění na pódiu předvedl Radek Kašpárek, Jan Punčochář, Jakub Černý, Přemek Forejt, Zdeněk Pohleisch, Jan Škraňka udělal hmyzí show. Programem na pódiu provádl Petr Král, moderátor Radiožurnálu. Řada restaurací se na festivalu představila poprvé, jako například olomoucká restaurace Konvikt. Pořadatelé kladou důraz na podporu regionu, a to nejen restaurací a kuchařů, ale také místních výrobců a farmářů. Díky prezentaci místních výrobců a turistickému poten-

ciálu jsou významnými partnery festivalu od prvního ročníku město Olomouc a Olomoucký kraj. Olomoucký kraj každoročně využívá festivalu jako příležitosti k prezentaci kulinářských specialit z partnerského Opolského vojvodství. Letos polští pořadatelé přivezli Oleski Koszyk, regionální značku, která sdružuje drobné a tradiční výrobce potravin v okrese Olesno.

Letos navštívilo Garden Food Festival v Olomouci zhruba 12 000 lidí. Projekt Garden Food festival se konal letos také poprvé v Ostravě a v září proběhne již podruhé ve Zlíně. (sf)

Pozor na akční slevy!

Slevové akce v České republice trvají nepřetržitě a u domácího spotřebitele jsou velice populární. Česká obchodní inspekce v prvním čtvrtletí 2017 zjistila, že ke klamání spotřebitele dochází i nadále a počet zjištění neklesl. V tomto období provedla na celém území ČR 1 838 kontrol a pochybení zjistila téměř ve 40 %, což je přibližně totožné množství jako v minulém roce za stejné období. V tomto čtvrtletí bylo pravomocně uloženo 499 pokut v celkové výši 6,3 milionu korun.

Kontrolní akce byla provedena na celém území České republiky bez ohledu na formu nabídky a prodeje zboží a poskytování služeb. Porušení obecně závazných právních předpisů bylo zjištěno v 714 případech, tj. 38,9 %.

Porušení právních předpisů

Nejčastěji docházelo k porušení zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Celkový počet zjištění byl 913:

- ve 245 případech prodávající neinformoval v souladu s cenovými předpisy

spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb, šlo o případy, kdy spotřebitel nebyl seznámen s konečnou cenou, ceny byly uváděny před slevou, nikoli po slevě (§ 12)

- ve 218 případech byla porušena ustanovení zákona, která upravují informační povinnosti prodávajícího při nabídce a prodeji výrobků a služeb (§ 9, § 10, § 11)

- ve 211 případech byla porušena povinnost prodeje výrobků a služeb, která se týká správné hmotnosti, míry, množství a správného účtování cen (§ 3)

- v 87 případech byl porušen paragraf, který ukládá prodejci povinnost vydat doklad o zakoupení výrobku nebo poskytnutí služby (§ 16)

Uložená opatření a sankce

Česká obchodní inspekce na základě zjištěných porušení právních předpisů pravomocně uložila 499 pokut v celkové výši 6 256 500 Kč. Dále inspektoři ČOI vydali zákaz prodeje 6 227 kusů výrobků, které nesplňovaly požadavky zvláštních právních předpisů. Ty se týkají například textilních vláken, označování materiálového složení textilních výrobků a dalších technických požadavků na výrobky, které jim předepisují směrnice Evropské unie. Hodnota zakázaného zboží činila 985 906 Kč. ČOI také vydala zákaz na 46 kusů měřidel, která neodpovídala právním předpisům. (ČOI)

Dvě stě jezdců na Ecce Homo

Již 37. ročník Mistrovství Evropy Ecce Homo (Ejhle člověk) se konal první červnový víkend ve Šternberku. Na své si přišli jak milovníci rychlých vozů, často speciálně upravených, vhodných k podmínkám závodění, tak historických vozů.

Ecce Homo je závodem automobilů do vrchu, který se každoročně koná v moravském městě Šternberk. Trať Ecce Homo je jednou z nejlépe hodnocených tratí v celém seriálu Mistrovství Evropy. Má dlouholetou tradici, měří 7 800 metrů a je jednou z nejhezčích a nejbezpečnějších tratí jak v ČR, tak i v Evropě. Listina převzatých jezdců po administrativních a technických přejímkách čítala neuvěřitel-

ných 200 jezdců.

První závod do vrchu proběhl na části dnešní trati v roce 1905, další závod se konal až v roce 1921, poté byly opět pauzy. První samostatný závod byl na trati Ecce Homo uspořádán opět roku 1950. Nebyl to ovšem závod do vrchu, ale vybudováním spojky mezi původní tratí a obcí Lipina byla trať změněna na okruh. Měřila celkem 9850 m a výškový rozdíl byl 200 m. Startovaly zde jednak závodní vozy – monoposty s odkrytými koly – a jednak sportovní vozy, které jely svůj závod zvlášť. Okruhové závody se na šternberské trati jezdily až do roku 1958. V roce 1981 se začala psát novodobá historie Ecce Homo. Závod byl toho roku poprvé zařazen do seriálu Mistrovství Evropy v závodech automobilů do vrchu, kde zůstal dodnes. (sf)

Co dělat při nehodě v cizině

V průběhu hlavní sezony cestování jsme připravili důležité pokyny pro motoristy, které na cestě v zahraničí potká dopravní nehoda.

Dojde-li v cizině k nehodě, hlavní je co nejrychleji dostat všechny pasažéry havarovaných vozidel do bezpečí mimo vozovku, v případě potřeby jim poskytnout první pomoc, přivolat záchranku a řádně označit místo výstražným trojúhelníkem. Zúčastněné osoby si musí rovněž ihned obléci bezpečnostní reflexní vesty z povinné výbavy.

Nejste-li si jisti dalším postupem, vždy kontaktujte asistenční službu ke svému pojištění auta – doporučujeme zadat si telefon na ni do mobilu už před odjezdem. Ta vám pomůže nejen radou, ale je schopna se i aktivně zapojit do celého procesu vyřízení nehody s místními institucemi.

Pokud nehodu zaviníte, jste povinni poškozenému sdělit všechny důležité údaje o sobě i o vozidle, zejména jméno a adresu vlastníka auta, pojišťovny, u níž máte povinné ručení, registrační značku auta i číslo zelené karty. Spolu s ostatními účastníky musíte vyplnit formulář Evropský záznam o dopravní

nehodě, přidat plánek místa nehody a pořídit fotodokumentaci. Místní policii přivolejte podle lokálních pravidel (s nimi Vám pomůže asistenční služba k pojištění), jinak jen neshodnete-li se

s protistranou na interpretaci průběhu události nebo nespolupracuje-li. Policejní protokol podepište jen v případě, souhlasíte-li s údaji v něm uvedenými, případně připojte svoji verzi události.

Vyžádejte si rovněž jména a adresy ostatních účastníků, jejich pojištění k autu, a také kontakty na případné svědky.

Po návratu do ČR předložte spolu s hlášením škody všechny dokumenty a fotografie své pojišťovně. Pojišťovna kontaktuje poškozeného a celou škodu s ním vypořádá. Pokud jste naopak poškozeným účastníkem, platí prakticky stejný postup. Vlastník vozidla, jenž kolizi zavinil, by měl událost ohlásit ve své zemi svojí pojišťovně, u níž má povinné ručení, a ta by mi měla s vámi škodu podle dokumentace vyřídit. Poškozený se může po návratu obrátit s nárokem přímo na pojišťovnu viníka v jeho zemi, případně na tamější národní kancelář. Došlo-li k nehodě na území Evropského hospodářského prostoru (EU, Island, Norsko, Švýcarsko, Lichtenštejnsko), obraťte se na Českou kancelář pojistitelů. Tam Vám poradí, která pojišťovna u nás je škodním zástupcem (partnerem) dotyčné pojišťovny v ČR.

Pokud uplatníte svůj nárok na více místech, vždy informujte, kde jinde jste ho už vznesli. Z povinného ručení máte nárok vždy jen na jedno odškodnění. Vícenásobná výplata za jednu událost je protiprávní. (Zdroj: UNIQA)

Piana na ulici

Možná vám jméno Ondřej Kobza napoprvé nic neříká. Ale určitě jste už slyšeli o jeho aktivitách hned v mnoha městech republiky: Stojí za projekty Piana či šachové stolky na ulici, Poesiomat či Veršomat. Jak jsme měli sami možnost poznat, z osmatřicetiletého rodáka z Ústí nad Orlicí číší energie a plno dalších nápadů.

Do Prahy přišel v roce 1998 studovat teologii a politologii. Studia ale nedokončil, i když se to podle jeho slov snažil deset let. V hlavním městě se ale zato pustil do svého snu: Dělat „něco“ pro společnost, pro lidi.

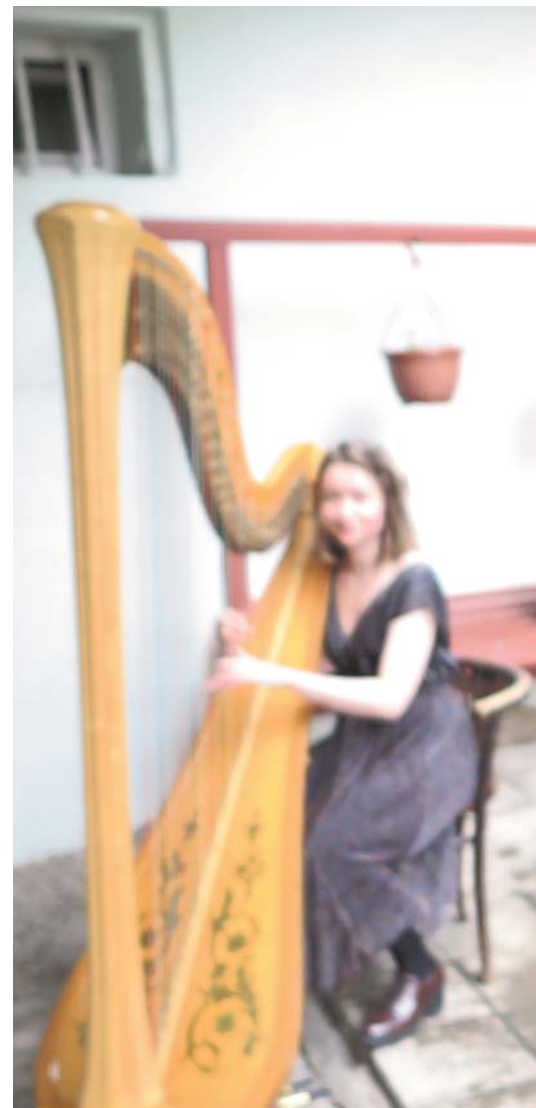
V roce 2010 otevřel v Krymské ulici v pražských Vršovicích kavárnu Café V lese. Pro ty, co ji dosud nenavštívili, tak vězte, že to není obyčejná kavárna. „Když řeknu kavárna, tak to neznamená jen dortíky a káva se šlehačkou, ale spíše je to prostor, kde se pořádají kulturní programy, diskuze a koncerty. Že se tam schází parta lidí, co tam chodí opakovaně. Jedná se o takový neformální klub, kde lidé vytvářejí plány a nové projekty,“ říká pan Kobza. „Jednoho dne jsme vytáhli gauč, piano a stůl přímo na ulici. Nejenom politikům jsme ukázali, jak může vypadat oživení ulice. A hlavně, že to jde,“ dodává Ondřej Kobza. Dnes se Krymská ulice podvečer mění v malý pražský Montmartre, na který upozorňuje řada zahraničních turistických průvodců.

Zahrát si může kdokoliv

Právě úspěch Café V lese byl na počátku dalšího projektu Ondřeje Kobzy, jeho Pian na ulici. V té době bydlel pan Kobza na Praze 2, ve Šmilovské ulici. Logicky se proto obrátil na starostku Prahy 2 s nabídkou, že na Náměstí míru umístí piano, na které si bude moci zahrát kdokoliv z kolemjdoucích. „Prvních pět pian jsem koupil a umístil na vlastní náklady. Kromě Náměstí míru třeba na Masarykově nádraží či na ruzyňském letišti,“ vzpomíná na dobu před čtyřmi le-

ty Ondřej. Nápad měl v hlavním městě velký ohlas; začali se hlásit další lidé i firmy s tím, že by chtěli dělat něco podobného. „Ozvala se mi třeba jedna starší dáma, že má doma na půdě nevyužité piano a chtěla by se do akce zapojit,“ usmívá se pan Kobza a dodává: „Nejvíce mě potěšilo, že lidé z toho měli radost, kterou jsem pomohl rozproudit.“

Dnes je po celé ČR v „provozu“ od jara do podzimu více než 30 pian. Takřka legendární se stala nahrávka dopravního policisty, který ve službě zasedl za piano, umístěné u Filozofické fakulty a bravurně přehrál svoji skladbu. Na YouTube měla více než 2,5 milionu shlédnutí lidí z celého světa. Autoru těchto řádek utkvěl v hlavě vzkaz jednoho z amerických fanoušků, který napsal, že „Praha musí být šťastné město, když policista má ve službě čas na umění...“

Šachy, poezie, atd.

Piana na ulici byla na počátku mnoha dalších nápadů. „Začali jsme uvažovat, co dál by mohlo oživit někdy až příliš šedé pražské ulice“ říká pan Kobza. A přišel nápad se šachovými stolkami.

Tančírna Mírák

Jižní Město

Ondřej Kobza

Těch umístili celkem 65 po celé republice. Nebylo to jen v ulicích, ale třeba i ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze na Karlově náměstí. A zase šlo o to, zpříjemnit lidem život, přispět k dobré náladě...

V roce 2015 se objevil na Náměstí míru pouliční Poesiomat. V principu se jedná o jukebox na poesii. Vychází z myšlenky, že je lepší verše slyšet, než si je sám číst doma. Kolemjdoucí si může na jednoduchém zařízení sám navolit da-

nou poesii. A pak jen poslouchat... Poesiomat je – na rozdíl od šachových stolů a pian – původní myšlenka pana Kobzy. A velmi úspěšná. I proto se s ní vydal do světa. Poesiomat je již v provozu mj. v Berlíně, v Londýně i v New Yorku, v květnu se bude jednat o umístění dalšího v Sofii. Něco podobného představuje i Veršomat. Najdeme ho na Kampě, kde na válcích, na kterých se dříve vyvěšovaly jízdní řády na nádražích, jsou vyplepeny verše.

Praha z nezvyklého úhlu

Jeden z nejnovějších nápadů Ondřeje Kobzy je vytvořit na střeše paláce Lucerny v centru Prahy komunitní zahradu. Od manželů Dagmar a Ivana Havlových si loni na osm let pronajal plochou střechu paláce; jedná se o skoro 1 000 metrů čtverečních. Během několika málo týdnů zde položil dřevěnou palubu, po které se dá chodit. „Lidi sem můžou chodit a pěstovat si třeba rajčata. Má to být příklad toho, jak by se střechy ve městě mohly více využívat“ dodává pan Kobza. Jak jsme se sami přesvědčili, už jen samotný pohled ze střechy Lucerny na Prahu je doslova dech beroucí...

Život je plný náhod. Kdyby před lety starostka druhé městské části hlavního města Prahy nesouhlasila s umístěním piana na Náměstí míru, možná by se nic dalšího nezrodilo. Třeba Café Neustadt, kterou provozuje přímo v budově zdejší radnice. I v tomto případě je jedná o literární kavárnu, kam chodí (nejen) místní intelektuálové, ale potkáte tu třeba i začínající básníky. Ale – jak známo – náhoda vždy přeje připraveným. O tom, že Ondřej Kobza připravuje další projekty, po setkání s ním už vůbec nepochybujeme.

(red)

Foto: Archiv O. Kobzy

Café V lese

Rakovník

Trendy dámské módy pro léto 2017

Letní móda se vyznačuje hravostí, dekorativností, spojováním protikladů, inspirací ze sportswearu a streetwearu a kombinováním různých stylů do eklektického vzhledu. Vše přitom působí čistě, úhledně, nenuceně, výrazně a zajímavě. Záběr kolekcí je ohromný, dosahuje od dívčího bohémského vzhledu přes klasické modely v moderním pojetí až po všudypřítomný směr athleisure.

Pánská a dámská móda se stále víc sbližuje a jednotlivé součásti ošacení se vzájemně mísí do unisex vzhledu. Příkladem jsou aktuální bluzony a kalhoty s květinovými tisky. Vedle barevně pestrých námětů jako je styl hippies a etno bude dalším velkým módním heslem gardening (zahradničení). Květinové po-

tisky se objevují téměř všude. Jak v dámské, tak pánské módě propůjčují květinové vzory outfitu nádherné barvy a švih. Osobitý vzhled pak navozují směsice těchto fantazijních a extrovertních stylů s puristickými jednobarevnými oděvními součástmi a jednoduchou siluetou. Mnozí návrháři také zohledňují sociální

a ekologické hledisko. Recyklují nebo znovu zpracovávají staré oblečení a staré vintage doplňky znovu zapojují do módy ať už formou patchworku nebo doplňky v háčkovaném vzhledu či makramé.

Škála barev se inspirovat přírodními živly – vodou, ohněm, zemí a vzduchem. Jsou to tedy odstíny modré od klasické denimové po lápisovou i svěží světlou modrou, svítivá oranžovočervená, teplá žlutá, korálová, písková, sytá travová zelená a vavřínová.

(js)

Více se o aktuálních módních trendech dočtete v časopise Svět textilu & obuvi, www.textil-obuv.cz

Alberto

Airfield

Kalhoty

Letní kalhoty se představují v celé škále módních barev. Vedle jednobarevných modelů se hodně objevují kalhoty s nápadnými květinovými vzory jako reminiscence na 70. léta. Také etnické vzory jsou stále v trendu. Skinny modely vyniknou v autentickém obnošeném vzhledu v letních barvách. Nabídku doplňují vzdušné široké kalhoty a la Marlene, pohodlné mrkvové tvary a culottes ze splývavých materiálů v nových délkách. Joggingové kalhoty a šortky se interpretují v bílé a zlaté s listovými potisky a kovově lesklými ornamentálními vzory.

Oui

Halenky a tuniky

Velmi módní jsou halenky s volány a topy s odhalenými rameny. Sportovně laděné proužkované košile bez límce dokonale ladí s ležérním stylem. Aktuální jsou i tuniky s florálními a etnickými potisky v pestrých barvách.

Fransa

Simply Striped

Oblíbené proužkové dezény jsou spojeny s létem, vodou a příjemným trávením volného času. Vedle klasických námořnických proužků se objevují svěží interpretace, které proužky rozdělují a znovu sesazují jako geometrické puzzle. Vyniknou na sukních nebo šatech.

Sportalm

Lena Hoschek

Comma

Marc Cain

Benetton

Only

Šaty a sukně

Pro léto jsou důležité přírodní materiály jako je bavlna a len, které navozují příjemný pocit pro nošení. Na šatech a sukních se setkávají florální dezény se sportovními proužky, romantické prvky zjemňují cool vzhled. Důležité je zařadit nějaký provokativní prvek, který rozbije ucelený obraz. Kalhotové sukně culottes se představují ze splývavých materiálů v nových délkách. Módní jsou rozšířené, polotransparentní plisované sukně v délce midi.

Marc Cain

Via Appia

Soft Romance

Romantický námět doplňují halenky v jemné barevnosti mátové zelené, růžové a šedé, s motivy peříček a vázek, s digitálními potisky růží a kašmířskými vzory. Proužky se harmonicky doplňují s florálními potisky. Celkový obraz barevně vyznívá tón v tónu.

Guido & Maria Kretschmer

Sisley

Super Pure

Námět, který není ani tak módním stylem jako spíš moderním životním nastavením. Jeho vyznavačky odmítají krátkodobé trendy, chtějí však svou osobnost podtrhnout každodenním cool basic oblečením, které je zároveň moderní, ležérní a redukované v severském stylu.

V oblasti konfekce rodinná firma Koutný nabízí klasické i vyštíhlené siluety manažerských a svatebních obleků, volnočasových sak, obleků do tanečních a především pak zhotovování obleků na míru.

Obleky na míru se v dnešní době stávají běžnou součástí šatníku téměř každého muže. Ať už tedy tuto službu vyhledáváte z důvodu nekonfekční postavy anebo zkrátka požadujete dobře padnoucí oblek ze špičkových materiálů od renomovaných evropských firem, nabízí vám tato česká značka kvalitní a precizní řešení.

Můžete si dále vybrat z kvalitních kontrastních podšívek anebo využít možnost vyšití monogramu na výrobek. V neposlední řadě je pak samozřejmostí nabídka kvalitních košil šitých na míru, barevně sladěných s kapesníčkem a kravatou. Přijďte se obléknout do našich firemních prodejen v Prostějově, Praze, Karlových Varech, Ostravě a Českých Budějovicích.

Trendy pánské módy pro léto 2017

Hranice mezi formálním a ležérním oblečením se stále víc stírají. Spojují se různé styly a vytvářejí zajímavé kontrasty. Vzniká tak nový pěstěný a zároveň sportovní styl, který se hodí do města, do kanceláře i pro volný čas. Pánské letní kolekce zaujmou svěžím výrazem, lehkými materiály a světlou barevností. Ve vzorování jsou hitem proužky a drobné geometrické vzory s 3D efekty. K důležitým součástem letního šatníku patří kalhoty s pasovými záhyby, bermudy, lehká saka a bluzony. Ležérní vzhled navozují vesty, které se mohou nosit přes košile a trička.

Kalhoty

Vedle slim modelů z elastických kvalit se objevuje jejich protipól, širší letní oprané plátěné kalhoty slacks, chinos a casual kalhoty s pěti kapsami. Nechybějí džíny z autentického ring denimu v různých opráních, od tmavé indigové po vybělenou modrou. V nabídce jsou jednobarevné kalhoty v letních tónech nebo vzorované proužky i květinovými motivy. U všech modelů jsou důležité příjemné materiály s měkkým omakem jako je gabardén, bavlněný tvil apod. U slim modelů se výhradně využívají elastické kvality kvůli pohodlí.

Letní škála zahrnuje světlé tóny od zamlžené šedé, stříbrné přes ecru po pískovou a hnědou, oživené akcenty oranžové, karí a kajenského pepře. Paleta zemitých tónů jako je pálená červená a hnědá vynikne se svěžími bílými akcenty. Styl casual a sportswear podtrhují

olivová a khaki. Modrá, červená a bílá patří neodmyslitelně k letnímu námořnickému námětu. (js)

Více se o aktuálních módních trendech dočtete v časopise Svět textilu & obuvi, www.textil-obuv.cz

Roy Robson

Saka

U polopodšívkaných sak se špičatou fazonkou jsou důležité jemné materiály a žerzeje v béžových, modrých a šedých tónech. Doplnují se sportovními vestami a kalhotami. Štíhlá nepodšívkaná mladistvá saka bez ramenních vycpávek navozují ležérní a nekomplikovaný letní vzhled. Pro léto se nově interpretují i kabátky v safari vzhledu, které se zhotovují ze směsi lnu a drsnějších tkanin. Nabízejí se i hybridy mezi sakem, košilí a kabátkem, inspirované pracovním ošacením.

Košile

Kolekce košil zaujmou svěžím vzhledem, novými barvami, strukturními vzory, tisky, proužky a káry. Základem jsou lehké kvality jako jsou popelíny, fil a fily, oxfordy a piké v různých odstínech modré, pistáciové, rosé a korálové. Nechybějí ani oprané džínové košile. Ve vzorování se uplatní celoplošné tisky, proužky i minimalistické dezény. Košile oživují barevné kontrastní knoflíky a dírkky.

Eduard Dressler

Roy Robson

Benetton

Bogner

Summer Tailoring

Námět se inspiroje francouzskou Riviérou. Obleky a saka na tři knoflíky s úzkou fazonkou s převahou světlých, béžových, šedých a stříbrných tónů působí pěstěným a úhledným dojmem. Svěží akcent vnášejí košile ve světlé džínové modré.

Urban Surfing

Sportovně laděný námět ve výraznějších barvách s košilovými kabátky, tričky, pólokošilemi, plátěnými kalhotami a bermudami se inspiroje surfingem a cestováním. Ve vzorování se objevují tropické tisky, proužky i letní kára.

Pleteniny

V kolekcích se na jedné straně objevují jemné pleteniny připomínající omakem kašmír, na druhé straně hrubě pletené svetry z bavlny a lnu. Módní jsou pulovry se špičatým výstřihem, měkké a lehounké kardigany ve vzhledu saka, příčné pruhované svetry v bretonském stylu, letní pólokošile ve svěží barevnosti a sportovní mikiny. Svetry a kardigany ozvláštňují námořnické motivy jako jsou kotvy, aranské copánky a hrubé síťové struktury. Žerzejové pólokošile s tkaným límcem zaujmou celoplošnými florálními tisky nebo jemnými proužky.

Sport?

To je droga!

„Sport? To je pro mě něco jako droga!“ – říká v rozhovoru s časopisem Nový impulz Vladimír Kánský, kterému letos v lednu bylo 77 let. V jeho životě hrál sport velkou roli. Především pak disciplína, zvaná chůze, ve které i několikrát reprezentoval tehdejší Československo.

Šli jsme se v Praze, kde pan Kánský bydlí. Na první pohled mě na něm zaujala vzpřímená pevná postava a mladistvý vzhled. Obojí na první pohled svědčí o trénovanosti a pevné vůli. „Však také týdně nachodím 35–40 kilometrů

v docela ostrém tempu, cvičím a všelijak jinak se pohybuji. To abych se udržoval v dobré kondici. Snad i proto se mi vyhýbají nejrůznější zranění a zdravotní problémy vůbec“ – začal své vyprávění pan Kánský.

A jak to všechno začalo? „Chodil jsem do školy v Praze – Bráníku. Jako děti jsme měly nejrůznější sportovní aktivity. V létě jsme hrály samozřejmě fotbal, v zimě hokej. Z naší školy vyšli i pozdější známí sportovci – Milan Čuda, volejbalista či kajakářka Eva Kolínská“ vzpomíná. Osudové bylo však jeho setkání s bratry Petrem a Janem Brandejskými, o rok staršími spolužáky. Tato sportovní dvojčata, která později patřila k repre-

zentantům Československa ve sportovní chůzi, se již tehdy věnovala tomuto atletickému odvětví. „Ve sportovním utkání mezi naší a sousední třídou jsem v 16 letech v chodeckém závodě na tři kilometry dosáhl času 16 minut, 45 vteřin. To byl opravdu slušný čas! Dvojčata Brandejských mi to ani nechtěla věřit!“

Začalo to na Děkance

A tak se dohodli, že druhý den přijde za nimi do sportovního klubu na Děkanku (dnes Spartak Praha 4), kde tehdy působili. A pod jejich „dohledem“ šel znovu tři kilometry. I když výsledný čas byl o něco slabší, přesto 17 minut a 10 vte-

Vladimír Kánský Foto: autor

Krčského či Kunratického lesa skoro každou neděli. Vysvětloval mi i závodní taktiku. Dal mi opravdu hodně!“ vzpomíná pak Kánský na československou chodeckou legendu.

Kam zmizel společenský duch?

A začalo se to projevovat i na závodech. V roce 1957 se jako starší dorostenec na Mistrovství republiky na Kladně umístil časem 14 minut 29 vteřin na 3. místě v chůzi na tři kilometry. V roce 1958

přestoupil z Dědkanky do Dynama Praha. Tam se ho ujal trenér Oldřich Louda. Šla se tam parta vynikajících chodců své doby, všichni byli kamarádi. A konaly se závody Praha – Brandýs, Praha – Poděbrady (50 km), Praha – Beroun (25 km), Praha – Karlštejn (24 km), Praha – Úvaly, Praha – Roztoky – Praha...

„Moc mě mrzí, že z těchto závodů dnes už ani jeden neexistuje“ – poněkud nostalgicky pokyvuje hlavou pan Kánský. A hned dodává: „Ono to totiž nebylo jen o tom našem chodeckém sportu. Když se jelo na závody, jeli jsme všichni společně. Pokud se konaly mimo Prahu, tak jsme tam i spali v noclehárnách, ve školách... Užili jsme spoustu legrace, navázali pevná přátelství, z nichž mnohá přetrvávají dosud. A dnes? Pokud se vůbec nějaký ten chodecký závod koná, každý tam přijede svým autem a hned po závodě jede domů. Vymizel tak ten společenský duch, který nám byl tak blízký...“

Reprezentant Československa

V roce 1960 nastoupil pan Kánský do Pražského stavebního podniku jako pomocný dělník. Dělal se od 6 do 15:30 hod., po práci pak každý den následoval trénink. Na vojnu šel v listopadu 1960 do Dukly Praha. V té době se dostal i do reprezentace. V roce 1961 šel mj. 25 km na mezinárodních závodech v Berlíně, na Mistrovství republiky v Ostravě se v roce 1962 umístil v dvacetikilometrovém závodě na třetím místě.

řin stačil k tomu, aby znovu zaujal. „Začal jsem trénovat. A ještě téhož samého roku, 21. října 1956, jsem jako dorostenec šel tři kilometry v oficiálním závodě za 15 minut, 16, 4 vteřiny!“ – udivuje mě hned dvakrát pan Kánský. Proč dvakrát? Jednak tím, jaký čas jako šestnáctiletý dosáhl a (hlavně) tím, jak si po těch letech přesně pamatuje všechna ta čísla!

Když se dnes řekne sportovní chůze, bereme to spíše jako označení okrajové disciplíny. Ale v padesátých a šedesátých letech byly chodecké závody u nás velmi populární. Začalo to již 24. října 1945, kdy se na strahovský stadion přišlo podívat neuvěřitelných 20 000 diváků na souboj dvou nejlepších chodců světa – Čecha Václava Balšána a Švéda Hardmo na trati 10 000 metrů. Dramatický závod vyhrává Balšán o necelé 2 metry, přičemž oba soupeři jdou hluboko pod světový rekord – výsledný čas byl 42:31,0 min.! „Václav Balšán byl vlastně kolega z Dědkanky. V druhé polovině padesátých let jsem s ním chodil trénovat do

Bylo však třeba živit rodinu. A protože tehdejší sportovci nebyli profesionálové, stále více se v životě pana Kánského milovaná chůze musela střídat s prací. „Dodnes jsem pyšný na to, že jsem se jako mistr zúčastnil v roce 1967 na opravě Emauzského kláštera, o rok později budovy dnešní Státní opery v Praze, Domu s dvou zlatých medvědů v Melantrichově ulici či Týnského chrámu“ říká pan Kánský. Vrcholem jeho působení byla oprava Domu u zvonu na Staroměstském náměstí v Praze. Od roku 1972 do roku 1987 zde působil zprvu jako mistr, později jako stavbyvedoucí. Na těchto historických památkách se setkal s další láskou svého života – s řemeslem kamenickým. O tom, jaká vůle

se v panu Kánském bere, svědčí i to, že v roce 1996 (tedy ve svých 56 letech) si dodělal další maturitu – na střední průmyslové škole kamenické v Hořicích!

To jsme ale odbočili od sportovní chůze. Po vojně a působení v Dukle začal chodit za Slávií. Byl v ní až do roku 1976. Jak sám ale říká, naplno závodil do roku 1972. Pak už prý nešlo skloubit práci a sport na té nejvyšší úrovni.

Pohyb mě prostě nabíjí!

Jak jsme se zmínili na začátku článku, pan Kánský pravidelně trénuje i dnes. A dodnes je i aktivním sportovcem. V roce 2010 se hlásil zpět na Děkanec. Chodí za její „B“ tým, závodí v 2. atletické lize. Moc ho těší, že chůzi se věnuje

i jeho dcera Karolína a jedna z vnuček – Petra. Oceňuje přitom, jak obrovské pochopení má pro jeho sportovní koníček manželka.

Zúčastňuje se i mistrovství republiky veteránů, v hale chodí tři kilometry, venku pět a deset. K chůzi si přidal i běh. „Letos poběžím po 43(!) i Velkou Kunratickou. Snad to přežiju“ směje se. A hned dodává: „Sport mi dal a dává opravdu hodně. Projel jsem díky němu spoustu zemí, byl jsem v Itálii, ve Švédsku, v Dánsku, Bulharsku i v Moskvě. Ale hlavně mě nabíjí. Pokud nechodím či neběhám tři dny po sobě, tak mi to začne strašně chybět.“

A jaký je jeho recept pro lidi jeho věku? „Rekl bych, že chůze je jeden z nezdравějších sportů vůbec, určitě lepší, než běh. Netrpí při něm tolik kolena...“ říká. A pokud jste tento sport nikdy nedělali, nevadí! Začít se dá kdykoliv. Jak mě pan Kánský na závěr doslova uzemnil, vytvořil „tréninkový plán“ pro svoji 101letou maminku. Před šesti lety si totiž zlomila nohu v krčku, a tak musí denně trénovat: Před každým jídlem se musí projít 10krát kolem stolu, před snídaní navíc vyjít 20 schodů. „A po obědě jí pravidelně čtu knihu „Adaptace není legrace“ od Bohumila Bezoušky. Protože pohyb spojený s humorem je ten nejlepší lék!“ dodává pan Kánský.

Michal Korol
Foto: Miriam Stewartová

Cesta Karla Gotta na nebeský vrchol

Objevte, co jinde neuvidíte. Poprvé máte možnost na jednom místě projít 60 let neuvěřitelné kariéry Karla Gotta. Uvidíte všech 41 Slavíků, ocenění za vítězství v televizní anketě TýTý, zlaté, a dokonce i diamantové desky od českých, ale také zahraničních vydavatelů za statisíce až miliony prodaných kusů nahrávek, kostýmy, ve kterých Karel Gott vystupoval nebo exponáty z osobního zpěvákova archivu, který se o vše chce se svými fanoušky podělit.

To vše je jen malá ochutnávka z více než 1 000 vystavených exponátů, které nabízí výstava Gott, My Life, jež je k vidění na lodi, která byla přebudována na galerijní prostor. Najdete ji zakotvenou na pražské náplavce na Rašínově nabřeží pod Vyšehradem. Otevřena je sedm dní v týdnu, od pondělí do neděle od 10 do 20 hodin.

Deníčky fanynek

„Také zjistíte, co třeba o životě Karla Gotta nevíte. Uvidíte fotografie ze setkání s ikonickým Johnem Lennonem, co poslouchá za hudbu, co čte, co jej baví. Jeho osobní oblíbené kazety, které pouštěl přátelům na setkání, knihy, do nichž se nořil a u nichž odpočívá. Uvidíte, co vše jeho fanyanky vytvořily, co si zapisovaly a vylepovaly do svých deníčků. Atmosféru jednotlivých etap Gottovy éry načerpáte i z více než 120 minut vzpomínkových vi-

Karel Gott a Richard Fuxa

deí s největšími zpěvákovými hity. Přijďte na to, jak se stal hvězdou nejenom u nás, ale i v Německu či jak se dostal do Las Vegas. Celá výstava je zároveň průřezem vývoje české populární hudby, ať již designu obalů nahrávek, časopisů, módy, tak ale například i videoklipů, uspořádání koncertů či techniky nahrávání nebo reklamních poutačů,“ láká k návštěvě Richard Fuxa, organizátor výstavy.

Exponáty vybíral Karel Gott

Na tvorbě expozice se Karel Gott sám osobně podílel. Měl své jasné představy, jak by výstava o něm měla vypadat, nestal se jen pasivním pozorovatelem, ale

aktivním realizátorem. To, co návštěvníci zhlédnou, je dílem výběru, na němž se zpěvák významnou měrou podílel. Mezi vystavenými exponáty tak najdete věci, které jsou mu velmi blízké nebo které mu připomínají pro něj klíčové momenty jeho šedesátileté profesní dráhy.

Příjemné chvíle relaxace

Veškeré výstavní prostory jsou klimatizovány, takže i v parných letních dnech uvnitř expozice najdete příjemný chládek, který vám umožní vychutnat si jedinečný kulturní zážitek bez ohledu na venkovní teploty. Stejně tak i v kavárně, která se na lodi nachází. Lodní galerie nabízí i venkovní posezení na palubě, s exkluzivním výhledem na Pražský hrad. Příjemným bonusem jsou pak snížené ceny vstupného, kterých můžete využít v průběhu letních měsíců.

Autogramiáda Karla Gotta

Výstava nabízí také doprovodné programy, jako například osobní autogramiádu Karla Gotta, z nich první se uskutečnila v červnu a s největší pravděpodobností se pro obrovský zájem uskuteční její opakování. Informace o ní, stejně tak jako komplexní informace o výstavě, najdete na www.gottmylife.cz.

(red)

Lidová kultura na zámku

Nechybělo mnoho a o zámeckém areálu Ctěnice bychom dnes už sotva slyšeli. Po druhé světové válce nebyl objekt zámku, podobně jako přilehlé hospodářské budovy, řádně udržován a budovy postupně chátraly, devastován byl i park. Nedochoval se ani původní mobiliář zámku, ten byl po vyvlastnění majetku rodiny Schöllerů nenávratně ztracen. Díky změnám, které nastaly po roce 1989 a novému správci, však dnes celý areál žije bohatým kulturním životem. V našem novém seriálu představujeme historické památky, které po letech opět září.

Zámecký areál Ctěnice se nalézá asi 10 km od historického centra Prahy, severovýchodním směrem, v oblasti, která byla osidlována od nejstarších dob. Katastrálně spadají od roku 1950 pod obec Víně, k níž náležely na krátký čas již v 16. století. V rámci připojení Víně k Praze 9 byly v roce 1974 začleněny do hlavního města Prahy i Ctěnice.

V roce 1993 se stal zámek včetně hospodářských budov a parku majetkem hlavního města Prahy a v letech 1997–2004 prošel celý areál rozsáhlou rekonstrukcí. Provozování areálu byla v letech 1995–2011 pověřena Pražská informační služba a od 1. 7. 2012 správu

Zámecký areál Ctěnice Muzeum hlavního města Prahy.

Po převzetí do správy Muzeem hlavního města Prahy získal areál novou náplň. Stal se místem prezentace tradiční lidové kultury a řemesel. Zámecké sály, v nichž se bohužel nedochovalo nic z původního inventáře, našly své novodobé uplatnění umístěním stálých expozic. V prvním patře byla na jaře 2014 otevřena jedinečná expozice ze sbírek muzea věnovaná historii pražských cechů Řemesla v pořádku – Historie profesního sdružování řemeslníků od středověku po současnost. V přízemních prostorách byly již v roce 2013 zpřístupněny expozice

Zámek Ctěnice – Dějiny stavební vývoj a obnova a Dějiny obce Víně – Od pravěku do 20. století. Z nádvoří zámku se vstupuje rovněž do nově zrekonstruované obřadní síně a pěti menších výstavních sálů, v nichž jsou připravovány krátkodobé výstavy. V objektu špejchar, vpravo od hlavní vstupní brány do areálu, se nachází v prvním patře provozní zázemí muzea a přízemní klenutý sál je určen pro výstavy. Další budova nazývaná kočárovna je využívána ke konání společenských akcí a řemeslných tvůrčích dílen, díky svému komfortnímu zázemí je prostor také krátkodobě pronajímán. Zámek, park i ostatní objekty jsou památkově chráněny.

Původ názvu

Původ názvu Ctěnice (ves lidí Ctěnových) není přesně znám a bývá odvozován od obdobného vlastního jména např. Cstibor, Čstmír, Cstirad apod. Název v dnešní podobě – Ctěnice se objevuje poprvé v 16. století, ale z dříve doložených názvů jsou uváděny také Scinice

(1396), Stenice (1654), Stienetitz (1720) a v 19. století i Čtěníce.

Nejstarší zpráva o existenci Ctěnic ve jménu jistého Sulislava ze Ctimic (Zulisaus de Cztimicz) v nadační listině kláštera křižovníků z roku 1235 je poněkud problematická. Pramenem k dějinám Ctěnic může být i privilegium papeže Řehoře X. z roku 1273, v němž je osada jménem Stenick uvedena jako zboží Strahovského kláštera. V druhé polovině 14. století byla ve Ctěnicích vystavěna tvrz, jejíž existenci dokládá také písemný záznam o jejím prodeji z roku 1372. K roku 1396 je doložen predikát „ze Ctěnic“. Z těchto zpráv vyplývá, že v tehdejší obci Ctěnicích bylo panské sídlo, dvorec či dvůr, který patřil do poměrně husté sítě drobných opevněných sídel bohatých pražských měšťanů.

Na přelomu 15. a 16. století patřily Ctěníce rodu Hrzánů z Harasova, a to pravděpodobně od roku 1502, kdy je znám na Ctěnicích jako první majitel Václav Hrzán z Harasova. Ten zemřel v roce 1520 a jeho dědicové si majetek dělili.

Před rokem 1565 zdědil Ctěníce nezletilý Adam Hrzán z Harasova, proto nejprve spravoval majetek jeho strýc Václav. Adam nebyl s poručnickou správou spokojen a vyžádal si posudek úřadu desk zemských. Zápis z roku 1565 popisuje rozvrácené hospodářství a poničenou tvrz. Adam si nechal zděděný majetek zaknihovat v roce 1568 do desk

zemských a brzy nato v roce 1572 Ctěníce prodal.

Bohaté dějiny

Během třicetileté války zřejmě nebyly Ctěníce nikdy opuštěny. V kupní smlouvě z roku 1652, podle které prodával Rudolf Maxmilián hrabě z Valdštejna Ctěníce Janu Antonínu Losymu svobodnému pánu Losinthalovi, je uvedeno, že se prodává zámek se zde postaveným hospodářským dvorem, stájemi, kovárnou a bažantnicí. Losinthalové byl rod příslýho Tyrolska, pro něj mohlo mít svým rozsahem drobné ctěnické panství největší význam právě z důvodů své blízkosti hlavnímu městu. Když zemřel v roce 1781 bezdětný Adam Filip Losy, vypukly dědické spory i mezi vzdálenějšími příbuznými až nakonec celý majetek získal Josef Mikuláš Windischgrätz.

Ctěníce podobně jako i jiné statky v okolí Prahy měnily v té době ze spekulčních důvodů velmi často majitele, přičemž cena statku inflačně rostla. Od roku 1820 držel Ctěníce hrabě František Antonín Desfours. Po jeho smrti připadl zámek dceři Aloisii Desfoursové, kanovnici a asistentce ústavu šlechticů sv. Andělů na Novém Městě Pražském, která zemřela v roce 1847. Od vykonavatelů závěti koupil zámek v roce 1849 privilegovaný vídeňský průmyslník, obchodník a bankéř Wilhelm Alexander Ritter von Schöller (1805–1886), který koupil Ctě-

nice spolu s nedalekými Čakoviciemi, kde poté zřídil cukrovar. Firma Schöller & Co Vídeň držela Ctěníce až do roku 1918, ale v období první československé republiky se firma rozdělila na dvě části; Ctěníce spadaly pod pražskou akciovou společnost Schöller a spol., vídeňské a.s. zůstaly Čakovice. Po druhé světové válce byl majetek rodiny Schöllerů zestátněn. Bývalý čakovický cukrovar, ke kterému Ctěníce náležely, byl začleněn do hlavní správy cukrovarů ministerstva potravinářského průmyslu a prostory ctěnického zámku sloužily jako byty.

Tvrz složitého typu

Poloha dnešního ctěnického zámku se pravděpodobně shoduje s nejstarší tvrzí tesaanou do pískovcové skály. Tvrz byla vybudována na pětiúhelníkovém půdorysu, u levého přítoku dnešního Vínorského potoka, který napájel uměle vytvořený hradební vodní příkop oddělující plochu tvrzíště na skále od údolní terasy. Příkop překlenoval padací most, později nahrazený cihelným mostním obloukem. Podstatnou část tvrze tvořil palác a dominovala jí hranolová věž s branou. Jde o výjimečnou tvrz složitěho typu a stavebník musel mít dostatečné prostředky k jejímu vybudování. Pozdně gotickou přestavbou ze 2. poloviny 15. století získala tvrz svou definitivní vnější rozlohu i podobu. Další přestavba, která probíhala od konce 60. let 16. století do roku 1585, pak přiblí-

žila gotickou tvrz reprezentačnímu zámeckému sídlu. Současná podoba zámku Ctěnice je ze 30. let 18. století, kdy byl přestavěn ve stylu klasicizujícího baroka pražským architektem Václavem Špačkem (1689–1751). V 19. století dostaly klasicistními úpravami dnešní zjednodušující podobu nádvorní arkády a také byly rozšířeny obě boční strany klenutého kamenného mostu umožňujícího vstup do zámku.

Stavební spis zámku z 20. století se nedochoval. V roce 1953, kdy zámek vlastnil Státní statek hl. m. Prahy, byly prováděny pouze drobné adaptace zámeckých prostor pro bytové potřeby zaměstnanců. Objekt zámku, podobně jako přílehlé hospodářské budovy, nebyly řádně udržovány a postupně chátraly, park byl devastován. Nedochoval se ani původní mobiliář zámku, ten byl po vlastnění majetku rodiny Schöllerů nenávrtně ztracen.

Renezanční, barokní i klasicistní stavební úpravy zámek obohatily, a přesto uchovaly původní pozdně gotickou dispozici. Společně s návazným hospodářským dvorem tak představují Ctěnice sídlo, jež si udrželo svůj účel od 14. do 20. století, tedy takřka 600 let.

Stavebně historický průzkum zámku probíhající v roce 1995 měl za úkol připravit podklad pro plánovanou opravu, a to nejen zámku, i když restaurování zámku bylo časově nejnáročnější. Obnova průčelí kladla důraz na uchování pozdně klasicistního členění a barevnosti, bylo potřeba odstranit dodatečné vestavby a technické změny pocházející z 20. století. Stěžejní význam měla obnova mimořádně kvalitních nástěnných

maleb, které byly nalezeny během restaurátorského průzkumu v prvním patře zámku, a které svědčí o významu tohoto sídla. Jednotlivé zámecké sály navozují různá historická období počínaje pozdní gotikou, přes renezanci, baroko až po klasicismus.

O kočárovnu je zájem

V areálu se dnes využívá sedm hospodářských budov, rozkládajících se jihovýchodně od zámku. Vpravo od hlavního vjezdu do areálu se nachází přízemní, cenná barokní stavba zvaná Drábovna. Nepřehlédnutelným objektem je dvoupatrová sýpka se sedlovou střechou, rovněž barokní, jejíž jednoduchá zamřížovaná okénka mají výrazné kamenné ostění. Budova sýpky byla v rámci rekonstrukce přestavěna na hotel. Na sýpku téměř kolmo navazuje přízemní stavba, která je po novodobých stavebních úpravách využívána jako restaurace s kavárnou. Přímě v areálu, naproti vjezdu, se nachází obdélníková stavba s výrazně předstupujícím přístřeškem před hlavním vstupem do budovy. Býval zde ustájen dobytek. Od roku 2000, po rekonstrukci, zde byla umístěna expozice historických kočárů, která dala budově název kočárovna. Expozice kočárů se nacházela do roku 2011 také v rozsáhlém objektu jízdní, jež se rozkládá vpravo na podélné ose dvora. Původně sloužil objekt jako stodola, po roce 1945 zde byl vystaven kravín. Za kočárovnu je poněkud skrytý hospodářský dvůr na půdorysu „U“, který je od roku 1998 v nájmu Jezdecké společnosti Ctěnice.

Zámek je obklopen parkem o rozloze 2,33 ha. Park vznikl kolem roku 1550

v souvislosti s renezanční přestavbou zámku. Soustava rybníčků odvedla přebytečnou vodu z okolní podmáčené půdy, byl vysázen sad a vystavěna ohradní zeď, která zůstala zachována. Po staletí je pro zámecký areál kvalitním zdrojem voda z blízkého prameniště, která protéká celým parkem přímo do Ctěnického rybníka.

Základ dnešní podoby parku pochází z úprav provedených na konci 18. a v 19. století. Současnou tvář získal park v letech 2003–2007, kdy byl realizován projekt rehabilitace parku kolektivem autorů architekta Tomáše Jiránka, za nějž získali autoři v roce 2007 významné ocenění – Grand prix Obce architektů.

V severovýchodní části parku se nachází zahradnictví a v něm funkční technická památka, skleník z roku 1924, kterému dodnes vévodí masivní komín s kamennou šachtou. Z revitalizace zahradnictví v roce 2007 vzešel projekt Zámecké zahradnictví Ctěnice – prostor pro zahradnickou alternativu, který usiluje o záchranu a prezentaci zahradnického řemesla v autentickém historickém prostoru jednoho z nejstarších zahradnictví v českých zemích. Původní domek zahradníka a rybník se již nestaly po novodobé rekonstrukci v roce 2007 součástí parku.

V zámeckém areálu Ctěnice se představují jak stálé expozice, tak i dočasné výstavy, setkání a pořady pro děti i dospole. Více se dozvíte na www.muzeum-prahy.cz

Mgr. Hana Klabanová,
kastelánka Zámeckého areálu
Ctěnice/Muzeum hl. m. Prahy
Foto: Archiv zámku Ctěnice

Sv. Vavřinec

Laurentius, diaconus et m. Romæ

Foto: Wikipedia

svátek: 10. srpna

postavení: jáhen, mučedník

úmrtí: 258

patron: archivářů, jáhnů, chudých, správců majetku, kuchařů, sklenářů, hasičů, duší v očistci; Španělska, města Říma a Florencie

Životopis

Španěl přijatý Sixtem II. do počtu sedmi římských jáhnů měl krom jiných služeb za úkol i péči o chudé, nemocné a byl správcem církevního jmění. Za krutého pronásledování rozdál všechny peníze i cennosti církve chudým a když na něj bylo naléháno, aby je vydal, poukázal na nemocné a chudé se slovy: „Zde je naše věčné bohatství, které vždycky vynáší.“ To mu vyneslo mučení a vstup do Božího království z rozžhaveného roštu.

Životopis pro meditaci

Bohatství církve spočívá v lásce k nejpotřebnějším

Pocházel ze Španělska. Jeho rodiči prý byli Orancius a Patientie. V mládí přišel do Říma a za svého učitele si zvolil pozdějšího papeže Sixta, který tehdy byl knězem. Vavřinec vynikal ve ctnostech a byl velmi důsledný v otázkách mravní čistoty. Sixtus II. po zvolení za papeže r. 257 ho jmenoval na místo arcijáhna do čela římské církve. Stal se tak prvním ze sedmi římských jáhnů.

Jako arcijáhen byl Vavřinec i správcem církevního majetku a k jeho úkolům patřila i charitativní činnost v římské církvi. V té době, jak zmíněno u památky Sixta II. (7. 8.), císař Valerián velmi tvrdě pronásledoval křesťany. K dopadení a zabítí papeže s jeho jáhny došlo v cemetériu při bohoslužbě.

Jak uvádí sv. Ambrož ve IV. stol. a začátkem V. stol. papež sv. Damasus I., sv. Augustin, sv. Maimus Turínský i básník Prudencius, byl Vavřinec umučen ohněm o tři dny později. Historickou dokumentaci doplňuje a vybarvuje legendární zpracování, které zde vychází z historického jádra.

Není podstatné, zda skutečně před svou smrtí Sixtus II. s Vavřincem mluvil o urychleném rozdělení všeho církevního jmění, přičemž mu papež předpověděl mučednickou smrt tři dny po něm, ale nejprůběžnější je jeho láska k církvi, k mystickému tělu Krista, kterého v této lásce následoval a pro ni se také stal tolik oslavovaným.

Vavřinec měl tři dny na to, aby pro pozemského krutovládce nachystal přehled všech církevních pokladů. Ty tři dny využil k tomu, aby všechno církevní jmění zhodnotil a zajistil podle evangelia. Měl „srdce na pravém místě“ i dostatek moudrosti a také věděl, co se dá očekávat. Když po třech dnech pozemský soudce s dychtivostí chtěl vidět všechnen církevní majetek, ukázal Vavřinec na všechny chudé a zubožené, na trpící vdovy a sirotky se slovy: „Pohled, to je naše bohatství! Zde ti ukazují poklad církve. Péče o něj, není jako mamon příčinou zla, ale v pravdě vede k většímu obohacení i k slávě.“

Nevíme, zda tato významná slova bral soudce jako opovážlivý výsměch, podvod nebo i jinak, každopádně velmi rychle vymyslel za ně krutou pomstu. Císař zuřil. Žádné rychlé usmrcení jako v případě ostatních, ale bičování, mučení na skřipci s následným velmi pozvolným umučením ohněm. Řetězy byl připoután na rošt a opékán nad žhavými uhlíky, aby mu jejich žár působil co největší a nejdelší bolest.

Sv. Ambrož vyslovil názor, že oheň Boží lásky, který měl sv. Vavřinec v srdci, byl mnohem silnější než oheň, který pálil jeho tělo. Proto nemohl přemoci jeho vnitřní pokoj a lásku, s níž se na roštu modlil za obrácení Říma. Vedle této skutečnosti jsou mu do úst vkládána i slova, jejichž humor má svědčit o jeho vnitřní síle a přijímání mučednické smrti s radostí. Podle legendy na císaře volal: „Dej mne obrátit! Z jedné strany jsem již upe-

Foto: Freeimages,

čen dost!“ A pak ještě: „Už jsem upečen, je-li libo, jez!“ A jeho poslední tichá slova patřila jen Bohu: „Děkuji ti, Pane, že jsem si zasloužil, abych prošel branou tvého království.“

V blízkosti jeho hrobu byla už v roce 330 postavena basilika přispěním Konstantina Velikého a přímo nad hrobem dal vystavět basiliku v VI. stol. papež Pelagius II. (Dnes někde v těch místech stojí „sv. Vavřinec za hradbami“ ze 13. stol.) K Vavřincově cti následovaly další chrámy nejen v Římě, kde jich během let údajně vyrostlo 34, ale i ve Španělsku a na mnoha dalších místech Evropy, později i v Americe. České země se mohou pochlubit 162 kostely, které mu byly zasvěceny. Je to odezva na jeho lásku k církvi.

Předsevzetí, modlitba

Budu rozjímat o ceně lásky k chudým a pomíjejícínosti pozemského bohatství.

Bože, Tys naplnil svatého Vavřince žárem své lásky a dávals mu sílu, aby věrně konal jáhenskou službu a překonal všechny útrapy při mučení; nauč i nás následovat příklad jeho lásky: milovat, co miloval on, a zachovat věrnost tomu, co on svým životem vyznával. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen. (závěrečná modlitba z breviáře)

Jan Chlumský
www.catholica.cz

Močová inkontinence

Inkontinencí, mimovolným únikem moči, trpí poměrně velké procento osob. Je chápána především jako zdravotní problém, spojený s vyšším věkem člověka. Inkontinence je však diagnózou, která postihuje jak ženy, muže tak i děti a negativně ovlivňuje kvalitu jejich života. Příčiny mohou být velmi různorodé. Odborné prameny uvádějí, že s tímto problémem přichází do styku, třeba jen na přechodnou dobu, až 50 % žen. U 5-10 % z nich je nutné poruchu vyprazdňování močového měchýře chirurgicky nebo konzervativně léčit.

Problémem diagnostiky a léčby inkontinence se v České republice zabývá řada specializovaných pracovišť. Výsledky léčby jsou vcelku příznivé. Bohužel se lékaři ve své praxi setkávají s tím, že ženy, trpící nekontrolovaným únikem moči, mají obtížně překonatelný pocit studu, problémy se snaží utajovat, a odbornou pomoc vyhledává jen malé procento z nich.

Co je to inkontinence?

Inkontinencí moči je označován stav, při němž člověk není schopen sám vědomě regulovat odchod moči. Samovolný únik moči z močové trubice může postihovat jak děti, tak muže i ženy, a to v jakémkoli věku. Ač by se mohlo zdát, že tato porucha ztěžuje život převážně starším lidem, opak je pravdou. Nekontrolovaným únikem moči trpí převážně ženy v produktivním věku. Statistiky hovoří o tom, že například stresovou inkontinencí trpí asi 20 % žen ve věku kolem 45 let.

Jaké jsou příčiny samovolného vyprazdňování močového měchýře?

Močový měchýř je dutý svalový orgán, který mění svůj tvar podle toho, kolik je v něm moči. Vejde se do něj kolem půl litru tekutiny. Avšak už při množství asi 100 mililitrů pocítí člověk nucení na močení. Vyprazdňování měchýře je celkem složitý děj, které ho se účastní svalovina močového měchýře. Proces je řízen činnostmi autonomních

Foto: Pixabay

nervů a dolního úseku bederní míchy. Začátek vyprazdňování je vyvolán podrážděním stěny měchýře, který se roztahuje a dráždí nervová zakončení ve stěně. Pro vyprázdnění je rozhodující stah stěny měchýře a uvolnění zevního svěrače močové trubice – kruhového svalu, který je umístěn pod měchýřem. Ovládat činnost tohoto svěrače se člověk naučí už v dětství a tím má vyprazdňování močového měchýře pod kontrolou.

Mohou však nastat situace, kdy je tento proces narušen. Ve většině případů nekontrolovaného úniku moči z měchýře

je důvodem porucha „uzávěrového aparátu močového měchýře“, zevního svěrače, ochabnutí svalů pánevního dna i močové trubice. K tomu zpravidla dochází v důsledku těžkých a opakovaných porodů. Nezřídká je příčinou například těžká fyzická námaha. Důvodem vzniku inkontinence může být i astma či chronická zácpa, výhřez meziobratlové ploténky, onemocnění či úrazy mozku nebo míchy a některá neurologická onemocnění.

Typy inkontinence

Stresová inkontinence je nejčastější a projevuje se únikem zpravidla malého množ-

ství moči při fyzických aktivitách spojených s náhlým zvýšením nitrobřišního tlaku (při kašli, kýchnutí, smíchu, běhu, skákání, zvedání břemen). Stresová inkontinence vzniká následkem zvýšené pohyblivosti hrdla měchýře a močové trubice nebo v důsledku nedostatečnosti vnitřního svěrače močové trubice. Tato forma inkontinence postihuje jak mladší ženy, zpravidla po několika porodech, tak i ženy po přechodu a ve stáří. Na rozvoji stresové inkontinence se podílí celá řada rizikových faktorů. Vrozená dispozice je obvykle základním stavebním kamenem, na který nasedají další rizikové faktory, jejichž působením se inkontinence teprve projevuje (obezita, vyšší počet porodů a spontánní porod plodu o hmotnosti vyšší než 4 000 gramů, období po přechodu, stav po chirurgickém odstranění dělohy).

Hyperaktivní močový měchýř (overactive bladder – OAB) je druhým nejčastějším problémem s močením u žen a projevuje se náhlým neovladatelným nucením na močení a někdy s únikem většího množství moči. V případě úniku moči hovoříme o urgentní inkontinenci. Postižené ženy trpí častým denním i nočním močením a urgencemi (náhlé nucení na močení). Mezi nejčastější příčiny vzniku urgentní inkontinence patří infekce dolních močových cest, zúžení močové trubice, nádory měchýře, močové kameny, cukrovka a degenerativní onemocnění centrálního nervového systému (např. roztroušená skleróza). Problémem hyperaktivního močového měchýře trpí ženy nejrůznějšího věku, v období stárnutí se problémy zhoršují a jejich výskyt je častější.

Pod pojmem smíšená inkontinence se popisuje stav, kdy pacient trpí jak stresovou, tak i urgentní inkontinencí. Jde o nepříjemnou kombinaci potíží, jejichž léčba je obvykle složitější a nemusí být stoprocentně účinná.

Diagnostika

Anamnéza: Vyšetření inkontinence začíná v ambulanci praktického lékaře či gynekologa cílenými dotazy – anamnézou. Ptáme se nejen na problémy týkající se úniku moči, nutkání k močení ale také na porody, jiná onemocnění, užívání léků, charakter zaměstnání, sporty apod. Mnohdy používáme cílené dotazníky, které dáváme pacientům k vyplnění. Také dáváme pacientům mikční deníky. Jejich vyplnění během 48 hodin, včetně noci, umožňuje získat nejen přehled o příjmu tekutin. Hlavně sledujeme počet epizod močení, pomočení se či pouhé nutkání k močení.

Laboratorní vyšetření: K laboratorním vyšetřením patří vyšetření moči, u žen kultivace z rodidel. Obě vyšetření slouží k vyloučení infekcí v této oblasti.

Gynekologické vyšetření: Gynekolog vyšetřuje stav pánevního dna, pevnost svalů, které jej tvoří. Posuzuje sestup rodidel.

Speciální vyšetření:

Většinou je provádí specialista urogynekolog nebo urolog. Jde o vyšetření, která již mají určit typ inkontinence a pomoci lékaři v rozhodování o účinné léčbě:

Urodynamické vyšetření: Jde o vyšetření, při kterém je cévkou naplněn močový měchýř, jsou sledovány tlaky v močovém měchýři, v močové trubici a je posuzován vztah mezi nimi. Na konci vyšetření pacientka močí do speciální toalety, přizpůsobené měření procesu vyprazdňování. Vyšetření je sice nepříjemné ale není bolestivé. Je nezbytně nutné, aby každá pacientka absolvovala toto vyšetření v průběhu diagnostiky jakékoliv poruchy držení moči.

PW test, test vážení vložek: Před a po hodinu trvající pohybové aktivitě jsou převáženy vložky. Lze tak určit množství tekutiny unikající zejména při námaze.

Ultrazvuk: Ultrazvukové vyšetření je prováděno jak přes podbřišek, tak speciálně nastavenou sondou přes rodidla a hráz. Pro oba přístupy je potřeba mít naplněný močový měchýř.

Uretrocystoskopie: Pomocí speciální techniky lze velmi jednoduše při ambulantním výkonu nahlédnout do močového měchýře a močové trubice a sledovat charakter sliznic močových cest.

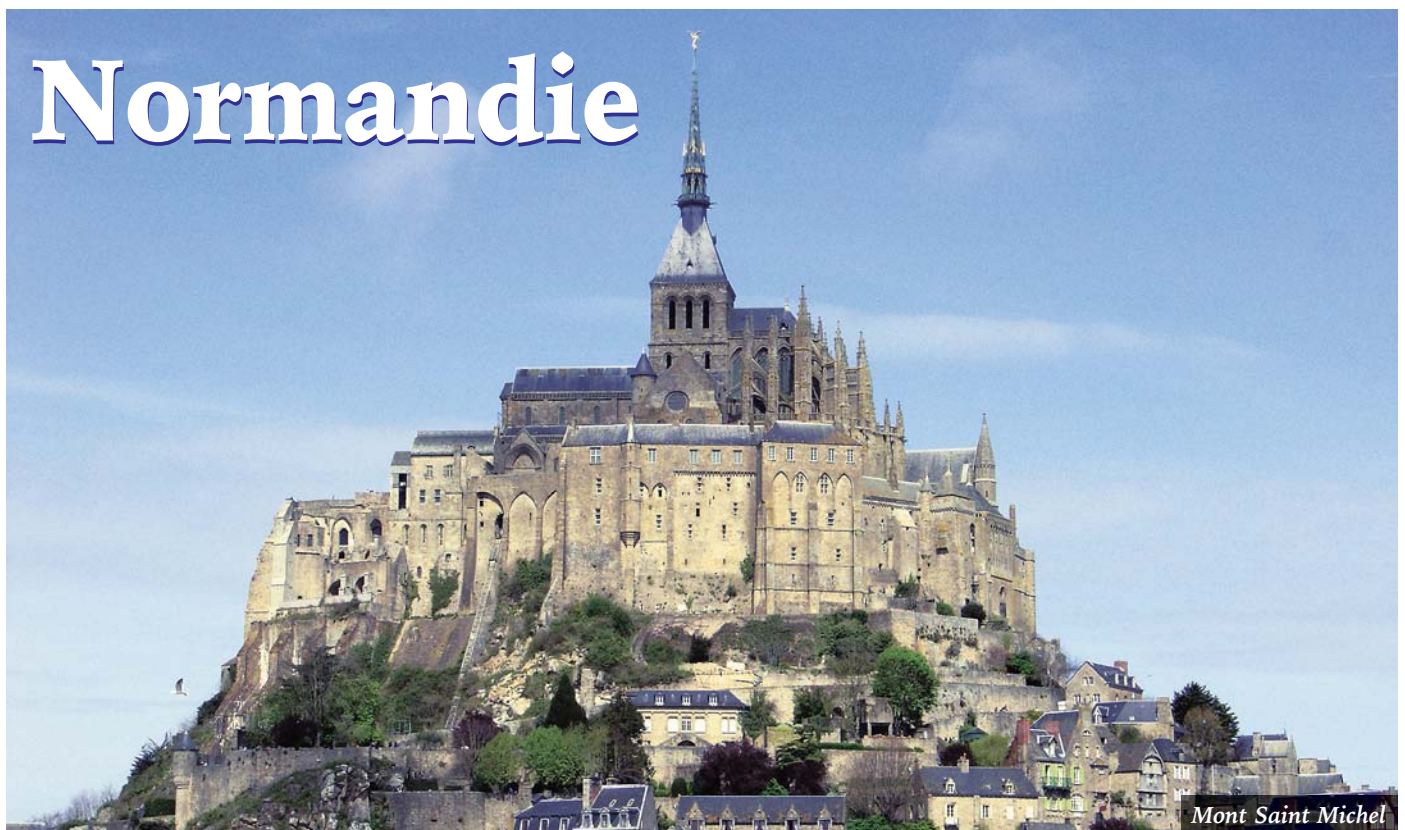
Kalibrace močové trubice: Při podezření na zúžení močové trubice je pomocí speciálního nástroje změřen průsvit močové trubice.

Všechna vyšetření se provádějí ambulantně.

**Více na www.mocova-inkontinence.cz
Příště: Léčba inkontinence moči**

Foto: SXC

Tři slavná „C“ a něco navíc

Každý z třinácti francouzských regionů se vyznačuje nějakou zvláštností. U Normandie, která se nachází v severozápadním cípu Francie, jsou pověstné její tři „C“: Camembert, Cidre a Calvados. Původně jsme se rozjeli do Normandie právě za těmito proslavenými produkty. Našli jsme však mnohem více...

Země kolem dolního toku Seiny, která se u přístavu Le Havre vlévá do Lamanšského průlivu, je plná divokých mořských útesů a pirátských přístavů. Přímořská atmosféra se tu snoubí s venkovskou krajinou, plnou středověkých měst a venkovských stavení. Turistů tu bylo, na počátku června, poměrně málo a když už, tak pocházeli téměř výhradně z Anglie. Však to mají Angličané přes Lamanšský průliv poměrně blízko. Určitě blíže, než my...

Vybrat si turistické cíle v Normandie, ostatně stejně jako v celé Francii, je obtížné. Všude se nachází něco zajímavého: Granville, mondénní rodiště Christiana Diora, Cherbourg, staré přístavní

město s vyhledávanými trhy (vzpomínáte na film Paraplíčka ze Cherbourgu?), již zmiňovaný Le Havre, pátý největší přístav v Evropě, Caen, rušné univerzitní město, světoznámá tapiserie ve městě Bayeux, znázorňující příběh ovládnutí Anglie Normany a tak bychom mohli pokračovat ještě hodně dlouho.

Mont Saint Michel

Co si však v Normandii opravdu nemůžete nechat ujít, je návštěva Mont Saint Michel. Perlu nejen Normandie, ale celé Francie. Je to druhé nejnavštěvovanější místo celé země (samozřejmě po Paříži) a ani my jsme ho nemohli vynechat. Le Mont-Saint-Michel, česky Hora sv. Michaela, je zulový, 80 metrů vysoký, přílivový ostrov. Dominuje mu pozlacená socha sv. Michaela umístěná na špičce věže kláštera. Rozdíl výšky mořské hladiny při přílivu a odlivu je až 15 m. To způsobuje, že je hora buď obklopena mořem, anebo je „uvízlá“ na obnaženém mořském dně, které zmizí až do vzdálenosti 10–15 km od pobřeží.

Nachází se zde četné historické památky (klášterní kostel z 11.–16. stol., gotické klášterní budovy, opevnění

z 13.–15. stol.). Ostrov, záliv i klášter na území o rozloze 6,560 ha jsou od roku 1979 zapsány na Seznamu světového dědictví UNESCO. Návštěva ostrova rozhodně stojí zato. Procházka jeho klikatými uličkami ve vás nabudí atmosféru středověku. Dominuje mu pozlacená socha sv. Michaela, umístěná na vrcholu věže kláštera. A podívaná na to, jak rychle tu moře ubývá (anebo naopak), je příhlížejíci turisty vždy odměňována potleskem. A není se co divit. Vždyť voda se tu podle tvrzení místních řítí rychlostí, která je větší, než dosáhne pádící kůň!

Adrenalinový je výlet, který se dá vykonat po obnaženém mořském dně po odlivu. Ale protože jsou tu místy tekuté písky, rozhodně po mořském dně nechoďte sami. To byste také nemuseli dojít daleko... O bezpečný průchod se tu stará řada turistických kanceláří, kteří připravují pochod přes mořský záliv. My jsme šli z městečka Avranches, které se nachází na dohled od Mont Saint Michel přes záliv. Náš průvodce, Luc, nás vedl několikakilometrovou trasou neomylně k cíli: Mont Saint Michel, ze kterého jsme brzy ráno vyrazili autem do Avranches. Kdesi v půli cesty nám ukázal, co

Normandie plná krás a chutí

jsou to tekuté písky: Sešel z vyhrazené trasy a hned se jeho nohy začaly propadat do dna. Scéna, kterou my, pamětníci, tak dobře známe z filmu Král Šumavy, však naštěstí pro Luca skončila dobře...

Záhada zkvašeného jablka

Po povinné návštěvě Hory svatého Michaela jsme vyrazili za zmíněnými třemi „C“. S Camembertem nebyly žádné potíže: Nabízeli ho v každé samoobsluze, v kaž-

dém baru či restauraci. A také přímo na farmách, kterých je tu nepočítaně. Tento sýr s bílou ušlechtilou plísní na povrchu je u nás dobře známý. Jen ta výrazná „vůně“ se nám zdála v Normandii ještě výraznější. Zvláště, když jsme zakoupili Camembert s označením Grand caractere. Byla to tedy síla, to nám věřte...

Poněkud horší to bylo s hledáním zbylých dvou „C“. Ne, že by Cidre či Calvados rovněž nenabízeli v mnoha ob-

chodech a také přímo na farmách. Především Cidre (čti sídr, nikoli sajdr, jako v Anglii), byl v Normandii všude přítomný. Tento zkvašený jablečný mošt, na první pohled podobný šampaňskému, najdete v mnoha provedeních, od suchého brut, přes demi-sec až po vyloženě sladké provedení. Koupit ho můžete jak v typických „šampusových“ lahvích, tak i v malých sklenicích, v plechovce a dokonce i v jedno a půllitrových petkách. Stejně tak i Calvados, pálenku z jablečné šťávy, dostanete v mnoha různých lahvích. Co však pro nás dodnes zůstává záhadou, jsou – jablečné sady. Ačkoliv jsme navštívili řadu statků, kde Cidre a Calvados nabízeli, za celou cestu jsme nikde nezahlédli byt' jen jedinou jablono! „Jo, jo, sady máme nedaleko, jen pár kilometrů odsud!“ To byla nejčastější odpověď, kterou jsme na farmách slyšeli. Tak snad je uvidíme příště...

Jour-J

V Normandii se nemůžete vyhnout jedné věci: Odkazu a samozřejmě návštěvě pláží, kde se za druhé světové války vylodili spojenci a začali pronikat na Němci okupované území. Platilo to i pro nás. Zvláště, když jsme sem přijeli jen pár dní po výročí. (Operace s krycím názvem Overlord, známá spíše jako Den D, francouzsky Jour-J, začala 6. června 1944.) Nechci na tomto místě popisovat průběh celé

Granville, rodný dům Christiana Diora

Setkání s americkým veteránem

Americký hřbitov v Colleville-sur-Mer

akce, které se zúčastnily desítky tisíc spojeneckých, především pak amerických, britských a kanadských vojáků. O tom si každý může najít spousty informací na webu či v odborné literatuře.

Navštívili jsme pláž Omaha, kde se odehrály nejkrvavější boje ze všech pěti pláží. Jde o na první pohled překrásnou mořskou pláž, táhnoucí se od ústí řeky Vire přes Pointe du Hoc více než osm ki-

lometrů. Pláž se žlutým pískem je lemována kolmými útesy, až 30 metrů vysokými. A právě na nich na blížící se Američany Němci čekali... Řada z bojů je připomínána přímo na pláži. Působivý je i památník padlým spojencům zhruba uprostřed pláže Omaha.

Daleko nejemočnější chvíle jsme však zažili při návštěvě amerického hřbitova u městečka Colleville-sur-Mer, který se

nachází nad pláží Omaha. Je zde pohřbeno 9 386 těl amerických vojáků, které připomíná stejný počet kamenných bílých křížů a Davidových hvězd. Kromě toho je na zdi napsáno dalších 1 557 jmen vojáků, jejichž těla se nenašla. A aby to nebylo málo: Dalších 14 000 těl bylo po skončení operace převezeno do USA. Většina vojáků přišla o život během jednoho jediného dne. Dne D.

Malá poznámka na konec

V době naší návštěvy hřbitova se zrovna konal pietní akt. Jeho součástí bylo i přijetí amerického veterána, účastníka bojů, místním starostou. Slavnostní akt se konal u památníku v areálu hřbitova. A – jakkoliv si vážím všech padlých spojeneckých vojáků – pojetí slavnosti si mi zdálo tak trochu návratem do našich dávných dnů. Amerického veterána vítaly školní děti, každé s kytičkou barevných květů, byly zde proslovy politiků a nakonec došlo i na společné focení s veteránem. Na závěr zazněla americká hymna (francouzská kupodivu ne) a já si říkal: „Jak já tohle z dětství znám! Jen místo té americké zněla sovětská a Internacionála...“ Naštěstí mi úcta jak k sovětským, tak i americkým vojákům – osvoboditelům – zůstala v srdci i po takovéhoto zážitcích...

Michal Korol
Foto: autor

Památník na pláži Omaha

**Život
bez bariér.**

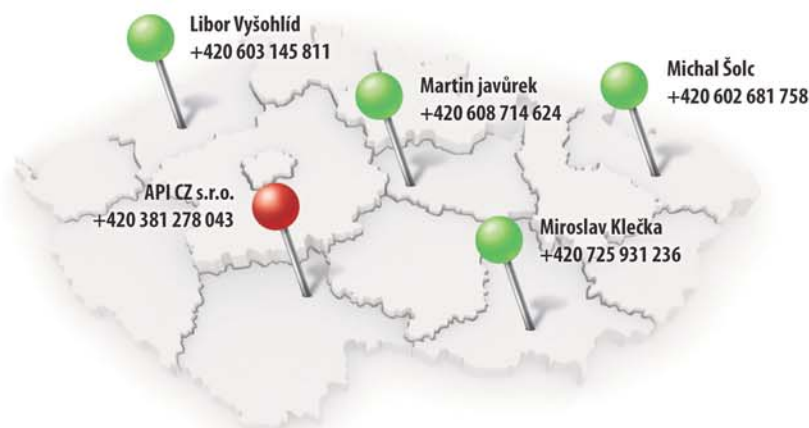
**Automobily
bez bariér.**

Nově Fiat Doblo FlexiRamp™

Zůstaňte aktivní s bezbariérovými vozy od API CZ

- ✓ Montáž ručního řízení a ovládání spojky i v místě bydliště
- ✓ FlexiRampa – usnadní převoz vozíčkáře
- ✓ Otočné sedačky, nakládací jeřábky, schůdky...
- ✓ Vlastní výzkum a vývoj, globální homologace
- ✓ Záruční i pozáruční servis, zápis do TP

www.apicz.com

www.flexiramp.com

Objev akademika Viktora G. Krasnobryzheva: Voda pro všechny generace

Tělesné buňky naprosto zdravého lidského organismu společně fungují jako dokonale sladěný orchestr, protože se nacházejí v synchronizovaném (koherentním) stavu. Takový organismus je zcela zdrav. V případě narušení synchronizace procesů začíná v organismu vznikat nějaký problém. Pokud desynchronizace dosáhne kritické hodnoty, problém propukne.

Je známo, že přibližně 70 % lidského těla tvoří voda. Od stavu této vody závisí také celkový stav člověka. Atomy vody, která se vyskytuje v přírodním prostředí mimo lidský organismus, mají z poloviny levostrannou a z poloviny pravostrannou polarizaci. Bílkoviny v mezibu-

Jak to funguje

Ze spinové chemie je známo, že chemické reakce řídí dva základní faktory – energie a spin. Přitom zákaz chemické reakce způsobený spinem nepřekonáme. Pokud molekuly vstupující do chemické reakce mají proti sobě (antiparalelně) působící spiny (singletní stav), dojde ke vzniku chemické reakce. Pokud vzájemně působící molekuly mají souhlasný (paralelní) směr spinů (tripletní stav), pak molekula může být vytvořena pouze v tripletním, vybuzeném stavu. Jelikož takové stavy leží většinou na vysokých energetických hladinách, ve většině případů chemická reakce tripletních párů nejsou možné. V souladu s pravidlem Vignera statistická váha setkání dvou molekul je v singletním stavu rovna $\frac{1}{4}$ a statistická váha setkání v tripletním stavu se rovná $\frac{3}{4}$. Ve většině případů je základní stav produktů chemické reakce singletní, a proto lze očekávat, že pouhá čtvrtina setkání reagujících molekul může vytvořit produkt reakce.

Podle pravidla tyto procesy probíhají bez aktivace, tzn. aktivační energie reakce se blíží nule. Vznikající molekula se nachází v základním elektronickém stavu. Reakce probíhá rychle a efektivně v případě, že molekula má možnost energii vznikající při tvorbě spojení buď předat druhým částicím nebo ji přerozdělit mezi mnoha frekvenčními režimy.

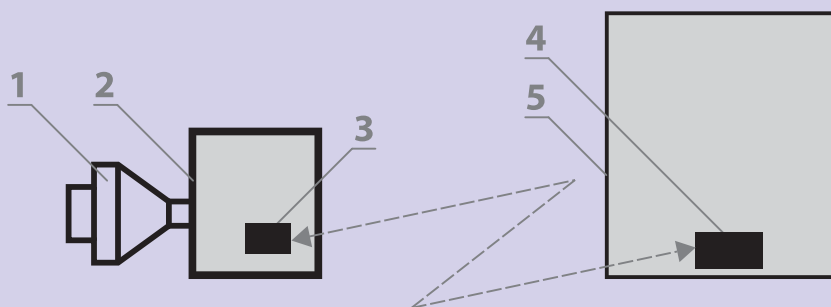
něčných membránách lidského těla mají levostrannou polarizaci. Synchronizovaná koherentní voda má rovněž levostrannou polarizaci, a proto snadno proniká do tělních buněk a synchronizuje procesy v buňkách probíhající. Fyzikální vlastnosti synchronizované koherentní vody odpovídají vlastnostem vody ve zdravém organismu. Synchronizovaná voda působí na organismus komplexně, ve všech jeho buňkách. V těch, kde je narušena synchronnost a nastávají v nich nějaké negativní změny, tyto zpomalí nebo zastaví.

Jak vodu synchronizovat?

Synchronizátor vody je unikátní zařízení, které vytvořili vědci z oboru kvantové fyziky. Za jeho vývojem stojí akademik Viktor G. Krasnobryzhev, kandidát technických věd v Kyjevě na Ukrajině. Prostřednictvím synchronizátoru se atomy vody, kmitající dosud nahodile, sesynchronizují a začnou kmitat ve shodné frekvenci a stejné fázi. Voda se stane synchronní – koherentní. Organismus přechází do koherentního stavu. Tento stav se udrží několik vteřin a po dobu několika následujících hodin probíhá proces dekoherizace.

Poté, co uživatel vypil koherentní vodu, jeho organismus přechází do koherentního stavu (efekt synchronizace). Tento stav se udržuje po dobu 15 sekund a pak po dobu 12 hodin probíhá proces dekoherence. Dekoherence je doprovázena snížením frekvence kmitání, ale při zachování stabilní fáze. Pravidelné užívání synchronizované vody napomůže udržet

Princip činnosti a složení systému koherizace vody

Na obrázku je uvedeno schéma Systému modifikace vody, který se skládá:

- 1 – generátor spinových stavů
- 2 – rezonátor – zajišťuje spinové nasycení a dlouhodobé udržení spinové koherentnosti.
- 3 – makroskopický singletní pár, nazvaný čip – translátor a čip – induktor.
- 4 – vzdálený objekt koherizace.

V rezonátoru je umístěna voda. Objekty působení jsou skleničky u klientů, s připevněnými čipy – induktory. Čip – translátor se trvale nachází v rezonátoru. Trvale zapnutý generátor spinových stavů udržuje spinové nasycení materiálového prostředí v rezonátoru a kvantovou teleportaci je předává do objektu působení, v důsledku čehož objekt působení, tj. voda nalitá do skleniček, přechází do koherentního stavu. Po tomto procesu může být voda používána k určenému účelu.

žet dobrý fyzický stav a odolnost organismu proti virům a nachlazení, působí proti existujícím potížím a proti vzniku nových, udrží fungování všech základních systémů organismu, zpomalí odumírání kmenových buněk a stárnutí.

Koherentní voda je vhodná rovněž pro nemocné HIV. V centru procesu vývoje virové infekce v těle jsou biochemické reakce, jejichž rychlost se řídí nejen enzymy, ale také spinovými stavy reagujících složek (reagentů). HIV je schopen pronikat do T-lymfocytů CD4+, na jejichž povrchu se nachází speciální protein – receptor gp120. Spojením s tímto proteinem na principu klíč-zámek s pomocí chemokinu CXCR-4 (polymerní reakce) virus snadno proniká dovnitř lymfocytu. Snížení frekvence má vliv na procesy spinové výměny reagentů v polymerační reakci povrchu molekuly HIV a T-lymfocytů CD4+. Možnost používat koherentní vodu jako prevenci proti onemocnění HIV v rizikových skupinách, bez jakýchkoliv vedlejších účinků na lidské zdraví, se přímo nabízí.

Destička, která pomůže

Synchronizátor vody je tenká destička o průměru 25 mm, zpracovaná speciální technologií. Funguje jako přijímač kvantové teleportace spinového nasycení vody, umístěné u vzdáleného generátoru

spinových stavů. Stav spinového nasycení přenáší do vody ve skleničce. Na spodní straně destičky je synchronizátor opatřen samolepící fólií.

Uvedení systému přípravy synchronizované vody do funkčního stavu je velmi jednoduché. Na vnější stranu dna keramického hrníčku nebo skleničky si uživatel přilepí Synchronizátor. Naplní skleničku čistou pitnou vodou, nechá stát jednu hodinu a vodu vyleje. Tímto postupem z obyčejné skleničky vznikne sklenička – synchronizátor.

Pro zhotovení synchronizované vody se používá balená pitná neperlivá voda, s nízkým obsahem minerálních solí, bez chutíových přísad nebo voda převařená. Vodu nalijeme do skleničky a během pěti minut ji postupně, malými doušky, pijeme. Synchronizovanou vodu doporučujeme pít jednou denně, ráno na lačno nebo večer před spaním. (red)

Ing. Stanislav Sedláček s laskavým svolením a ve spolupráci s autorem principu, akademikem Viktorem G. Krasnobryzhevem, kandidátem technických věd, Kyjev, Ukrajina

Dotazy rádi zodpovíme na e-mailové adrese: coherent@email.cz

Foto: Stanislav Sedláček

Arboretum Bílá Lhota

Arboretum v Bílé Lhotě, národní přírodní památka, kterou najdete mezi městy Mohelnice a Litovel, se rozkládá se na jižně orientovaném svahu na ploše necelých tří hektarů. Nachází se zde asi 300 různých druhů a kultivarů dřevin, například keřovité tisy v různých barvách a tvarech, tuje, smrky, duby, různobarevné buky, cypřišky, javory, borovice, břízy, douglasky a lípy.

V arboretu je pěstována i řada vzácných a sbírkových dřevin, například japonské javory, vilíny a magnólie. Stromy jsou seskupeny podle nároků na živiny, půdu, klima atd. V parku jsou zastoupeny dřeviny z jižní Evropy (hlavně z Balkánu) a z Asie (Číny, Koreje, Mandžuska, Japonska a Sibiře), mnoho dřevin pochází i z různých oblastí Severní Ameriky (z Kanady a USA) a z Mexika.

Historie arboreta

Již v polovině 15. století se objevují první záznamy o tvrzi v Bílé Lhotě. Tvrz byla v 16. století přestavěna v renezančním slohu na zámek a dalšími přestavbami bohužel ztratila svou původní podobu. Od roku 1870 sloužil zámek jako sídlo statkářů Riedelů a po roce 1947 přešel do státní správy. Byl dočasně využit jako

sídlo úřadů a zdravotnických zařízení. V zámku nezůstal žádný mobiliář, dochovaly se pouze malé fragmenty původní výzdoby.

Nejstarší zmínky o zahradě jako součásti tehdejší tvrze můžeme najít kolem poloviny 15. století. Tato zahrada měla být ovocná a pravděpodobně také zeleninová, ale nikoli okrasná. Není vyloučeno, že po prvních přestavbách tvrze v 16. a 17. století se zde mohly objevit i zahrady okrasné, květinové. Už v té době však existovala nejstarší část parku – dubový hájek okolo dnešní Jízdárny. Původní park byl založen okolo renovovaného zámku kolem roku 1700 rytířem Harrachovským, který byl majitelem bělohotského panství. Od konce 18. století až do roku 1870 patřil zámek s parkem rodu Ostheimů. Z této doby máme již zprávy o upraveném parku.

Jedna z dcer rytíře Ostheima se provdala za hudebního skladatele Konráda Kreutzera, dirigenta vídeňské opery. Konrád často pobýval v zámku v Bílé Lhotě a traduje se, že si nechal přenést pianino pod staleté duby a zde komponoval své opery. Jednou z nejznámějších je Noc v Granadě.

V roce 1870 koupil zámek s parkem Jan Riedel. Park byl za jeho působení

upraven ve smíšeném francouzsko-anglickém slohu a rozšířen o celé jedno pole. Francouzská část se soustředila spíše kolem zámku a měla podobu letničkových záhonů doplněných palmami v nádobách.

Největší zásluhu na dnešní podobě parku má však Janův vnuk Quido Riedel (1878–1946). V roce 1898 vysadil několik dalších jedinců ke staletým dubům a roku 1900 pod starými duby vytvořil skalku, kde rostou převážně jahodníky.

Mezi roky 1905–1926 působil Quido Riedel v Novém Dvoře u Opavy (dnešní arboretum Nový Dvůr) a pak se vrátil do Bílé Lhoty. Začal tvořit park podle svých představ, shromáždil druhově bohatou a cennou sbírku okrasných a exotických stromů a současně pozvedl estetickou hodnotu celého parku.

V letech 1938–1940 vysadil poblíž parku ovocný sad. Podle záznamů pěstoval jabloně, hrušně, švestky, třešně a další. Bohužel ve čtyřicátých letech 20. století nastaly kruté zimy a většina stromů pomrzla.

Po druhé světové válce majetek Riedelovy rodiny propadl státu, tedy správě místního národního výboru. Ten bohužel neměl prostředky k údržbě takového komplexu, takže parku nebyla věnována dostatečná pozornost a začal pustnout. Domácí rostliny přerůstaly exotické, trvalky byly zastíněny stromy a tráva rostla do nepřijatelných rozměrů. Palmy byly přestěhovány ze skleníků do chlévů, kde nepřežily. Skleníky se začaly používat jako prádlena. Postupně si však místní obyvatelé uvědomili hodnotu parku a počali s laickou péčí.

V roce 1965 park převzalo do své správy Vlastivědné muzeum v Olomouci, které je správcem areálu dodnes. V roce 1966 nastoupil do funkce vedoucího arboreta zaměstnanec tehdejšího

Krajského vlastivědného muzea v Olomouci Bc. Stanislav Hekele. Za dobu svého působení v parku provedl velkou řadu dosadeb a obohatil dendrologickou sbírku, která velmi utrpěla v poválečném období. Byly provedeny nutné úpravy v provozu parku, odstraněna značná část náletových dřevin, opraveny ploty, obnovena cestní síť atd.

Pro veřejnost byl park zpřístupněn pod názvem Arboretum v Bílé Lhotě v roce 1968. Již v roce 1969 byl park vyhlášen zvláště chráněným územím, v současnosti je zařazen do kategorie Národní přírodní památka.

Druhová skladba dřevin

Arboretum Bílá Lhota je Národní přírodní památkou. Rozkládá se na jižně orientovaném svahu na ploše necelých tří hektarů. Je v něm zastoupen zhruba stejný počet stromů listnatých a jehličnatých. Nachází se zde asi 300 různých druhů a kultivarů dřevin, z nichž mezi nejčastější patří keřovité tisy v různých barvách a tvarech, na druhém místě pak tuje a smrky. Kostru parku však tvoří převážně duby a různobarevné buky spolu s doplňkovými dřevinami, jako jsou cypřišky, javory, borovice, břízy, douglasky a lípy. V arboretu ovšem můžete najít i mnoho vzácných a sbírkových dřevin.

Kromě jihoevropských dřevin zde můžete obdivovat stromy, keře a trvalky z Asie, a to z Číny, Koreje, Mandžuska, Japonska i rostliny ze Sibiře a chladnějších oblastí. Mnoho dřevin v parku pochází také z různých částí Severní Ameriky (Kanady, USA) a z Mexika.

Zakladatel současné podoby parku statkář Quido Riedel sjednotil různé skupiny stromů podle nároků na živiny, půdu, klima atd. Pomyslně rozdělil arboretum do určitých celků, které se nazývaly různými jmény. Původní názvy byly obohaceny o nové, většina starých se však používá dodnes.

Foto: archiv Arboretum Bílá Lhota

Czech Specials: Získejte náskok před konkurencí

Czech Specials je dlouhodobým rádcem a průvodcem po kvalitních restauracích s poctivou českou kuchyní v regionech České republiky. Pro české turisty je certifikace vodítkem při výběru restaurace, která nabízí lokální kuchyni. Zahraniční návštěvníci především informuje o specifikách české kuchyně a motivuje je k návštěvě restaurací.

Jde o partnerský projekt agentury Czech Tourism, Asociace hotelů a restaurací České republiky a Asociace kuchařů a cukrářů České republiky. Jeho cílem je zvýšení povědomí o regionální gastronomii České republiky a podpora restaurací, jež nabízejí tradiční českou a poctivou gastronomii v moderním pojetí. Projekt od začátku cílí jak na místní, tak na zahraniční návštěvníky naší republiky.

Restaurace, které se do projektu přihlásí, mají možnost tradičními českými specialitami zatraktivnit svoji nabídku. Výhodou je pro ně i zapojení do marketingových aktivit celého projektu, čímž mohou doma i v zahraničí propagovat své služby. Kritéria pro získání certifikátu Czech Specials garantují nejen nabídku tradičních českých pokrmů zařazených v menu, ale i základní kvalitativní parametry obecně spojované s dobrou restaurací: profesní způsobilost personálu, rozmanitost nabídky a poctivost práce, čistotu a dobré vybavení restaurace i kvalitu obsluhy. Tradiční česká gastronomie je prostřednictvím projektu Czech Specials úspěšně propagována i v rámci gastro festivalů po celé republice.

Hlavním marketingovým nástrojem pro propagaci projektu v tuzemsku i v zahraničí je webový portál www.czechspecials.cz. Na interaktivní mapě jsou k nalezení všechny certifikované restaurace, kterých je dnes kolem devadesáti. Objevují se aktuální novinky, každý týden při-

Bramborové knedlíky se švestkami a perníkem

Ovocný knedlík je bezesporu symbol českého léta. Pojďte si vyzkoušet méně časté bramborové těsto, které vám společně se strouhaným perníkem zajistí exkluzivní chuťový zážitek.

Ingredience:

600 g brambor uvařených ve slupce

3 lžíce krupice

200 g hrubé mouky

1 vejce

špetka soli

500 g švestek

moučkový cukr, strouhaný perník a rozpuštěné máslo na přelití

Postup:

1. Vychladlé uvařené brambory oloupeme a nastrouháme najemno. Přidáme špetku soli, rozklepnuté vejce, krupici, prosátou hrubou mouku a zpracujeme v tužší těsto.

2. Těsto rozválíme na tenčí plát, nakrájíme na čtverce asi 4x4 cm, na ně naklademe opláchnuté a dobře osušené švestky. Pečlivě zabalíme a vytvarujeme knedlíky.

3. Knedlíky vkládáme do vařící mírně osolené vody a hned je opatrně zamícháme, aby se nepřilepily ke dnu. Jakmile vyplavou, vylovíme je cedníkem nebo děrovanou lžící necháme okapat a na talířích zdobíme strouhaným perníkem, moučkovým cukrem a přeléváme rozpuštěným máslem.

bývá jedna atraktivní glosa a v nejbližší době bude web rozšířen o kategorii Regionální gastronomie, která povede k propojení gastronomie s návštěvou regionálních turistických cílů.

Nedílnou součástí webového portálu jsou online formuláře pro žádosti o nové certifikace či obnovení certifikace. Data-báze subjektů slouží jako zdroj pro organizování cest odborné veřejnosti (novináři, televizní štáby) do Česka. Kromě webu

www.czechspecials.cz naleznete atraktivní novinky z prostředí české gastronomie i na facebookovém profilu Czech Specials aneb Ochutnejte ČR, který má více než 11 000 fanoušků.

Redakce Nového impulsu vám ve spolupráci s Czech Specials bude postupně představovat speciality jednotlivých regionů České republiky. Jako ochutnávku předkládáme recept na bramborové švestkové knedlíky.

Naprostá novinka – grily řady Master Series

Poptávka po novinkách na trhu se každý rok zvyšuje. Jestliže patříte mezi ty, kteří mají rádi grilované maso nebo zeleninku, značka Campingaz přichází s novinkou. Grily z řady Master Series patří do kategorie exkluzivních grilů, které uspokojí i náročnější klienty.

Tyto grily disponují novým designem, vylepšenými technologiemi a také lepšími materiály. Prodloužená pětiletá záruka na nerezové hořáky, kryty hořáků, víko z dvojité nerezové oceli a na litinový rošt a tál je už jen bonusem. Jelikož jde o plynový gril, nemusíte se bát, že by kouř a dým obtěžoval vás nebo vaše hosty. Nejlepší model z této řady, konkrétně Master 4 Series Classic SBS, disponuje navíc unikátní funkcí Searing Boost Station pro extra výkon pro maximální ožehnutí steaků/masa stejně jako v pořádném steakhousu. Díky přidanému SBS hořáku společně s dalšími hořáky grilu bude litinový rošt rozpálen za kratší dobu a na vyšší teplotou. Do těchto grilů se bez problémů vejde i velká 10kg PB láhev, což je opravdu výjimečné. Dopřejte si luxus a vstupte do nové dimenze díky grilům Master Series!

U grilů z této řady je použita technologie zažehávání InstaStart s modře podsvícenými knoflíky. Má vylepšený InstaClean systém, který díky nové povrchové úpravě, zabraňuje přichytávání mastnot a připalenin. Další výhodou je rošt Culinary Modular System zvyšující možnosti grilu. U tohoto speciálního roštu stačí pouze vyjmout oválnou litinovou část a vyměnit ji za požadované příslušenství z řady Culinary Modular. Přejete si upéct vynikající italskou pizzu? Stačí použít pizza kámen. Pokud dáváte přednost asijské kuchyni, určitě si oblíbíte wok pánve. Milovníci španělských delikates mohou použít širokou pánev na paellu.

A pro ty, kteří upřednostňují grilované kuře, je připraven pečicí stojan na drůběž.

Inovativní Even Temp technologie pro dosažení konzistentní teploty po celé grilovací ploše je jen další předností. Součástí grilu je 3–5 vysoce výkonných nerezových trubkových hořáků, vylepšený litinový grilovací rošt, oboustranný tál, robustní dveře z dvojité nerezové oceli, víko z dvojité nerezové oceli i chromová rukojeť na víku s velkým teploměrem. Jistě také oceníte

postranní vařič u modelů Classic, dostatečný prostor u odkládacích stolků s nosností až 50 kg, nerezový

přední panel a velké ovládací knoflíky se světelnou indikací proudícího plynu.

Velkou výhodou jsou čtyři robustní kola, která usnadní manipulaci v prostoru. Do grilu je možné použít a uložit i desetakilovou plynovou láhev, a to je na trhu opravdu výjimečné.

www.campingaz.com/cz

inzerce

CAMPINGAZ®

GRILUJTE S RADOSTÍ!

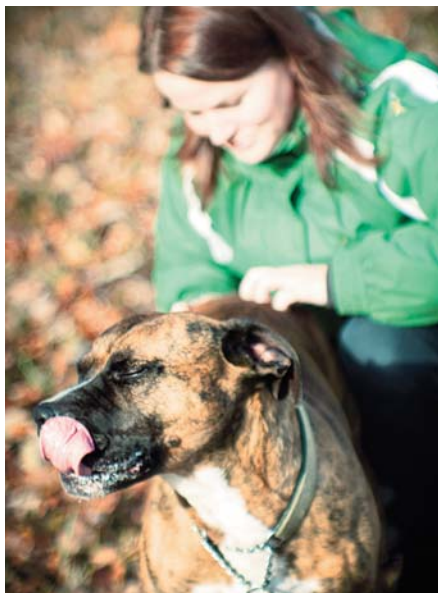

O psech a lidech

V dnešním světě je mnoho problémů k řešení, ať už se to týká záležitostí osobních či společenských. Kdybych se je snažil všechny vypsat, nestačil by mi ani tento celý časopis. Pro tento článek je mi vyhrazen skromný prostor pro vypsání všeho důležitého, ale mám možnost se alespoň dotknout problému, který mě osobně velmi leží na srdci a věřím, že následující řádky mohou být při jeho společenském zlepšování užitečné.

Jde o psí útulky. Každý z nás někdy viděl záběry ze zvířecích útulků, kde smutná a v podstatě osamělá zvířata život spíše přežívají, než žijí. Tím vůbec nechci kritizovat provozovatele útulků, kteří konají velmi záslušnou a dobročinnou práci. Právě oni jsou jedni z nás, kteří zachraňují již dost pošramocenou pověst lidstva na Zemi. Zlé je především to, že do útulků se dostávají zvířata, která si nezodpovědní a sobečtí lidé pořídí, a když je za čas omrzí, hledají možnost jak se jich zbavit. Nebo děti co si napřed

domácího mazlíčka slzičkami a sliby prosadily, zjistí, že je s živým tvorem spousta práce, odmítnou se starat a rozzlobení rodiče místo důsledné výchovy svých ratolestí zvolí nejhorší řešení, vyhodí zvíře na ulici, nebo odvezou někam daleko, aby ani nenašlo cestu domů. A pak má taková chudinka štěstí v neštěstí, když se díky okolnostem dostane do péče útulku. A je to i naděje, že se pro něj v budouc-

nu najdou i jeho vlastní noví lidé, nový domov. Jak vlastně provozování takového útulku v praxi vypadá?

Existují dva druhy útulků – státní a soukromé. Provoz státních (většinou městské útulky) je právě dotován státem, avšak to neplatí pro většinu soukromých zařízení. Nicméně i některé soukromé prostory, určené k ubytování opuštěných zvířat, jsou dotovány ze státní pokladny. Těch je ale opravdu drtivá menšina.

Většina provozovatelů je při financování provozu odkázána na vlastní finance, příjem ze zaměstnání nebo dary od sponzorů. Sponzoři jsou většinou lidé, kteří mají ke zvířatům vřelý vztah a snaží se jim tak ze svých vydělaných peněz zlepšit kvalitu života. Dalšími sponzory jsou firmy a společnosti. Nejčastěji mezi těmito přispěvateli nalezneme firmy, které vyrábějí krmiva a jiné výrobky pro zvířata. Útulky dále podporují i různé organizace, jejichž činnost je zaměřena přírodu, životní prostředí, obecně prospěšné záležitosti.

Abych zjistil osobně, jak běží život v jednom z konkrétních útulků, navštívil jsem zařízení ve městě Tábor na jihu Čech. V minulosti jsem již psal reportáž z jiného střediska, tím byl soukromý

útulek paní Kladivové v pražských Modřanech. Útulek v Táboře je ale provozován městem – konkrétně Technickými službami města. Jsou zde tedy patrné rozdíly ve fungování. Například, že útulek v Táboře má čtyři zaměstnance, psi maminky, které se věnují provozu dvacet čtyři hodin denně, sedm dní v týdnu. Soukromé útulky mají většinou k pomoci maximálně brigádníky a to spíše z okruhu dobrovolníků.

Útulek se nachází na kraji města v zeleni, blízko řeky Lužnice a přilehlé cyklostezky. Pejsci tak nejsou v denním rozjímaní a při pravidelných procházkách nikterak rušení hlučným okolím.

Útulek je určen pro psy všech ras a velikostí. Drtivá většina psích obyvatel se do útulku dostane při odchytu městskou policií v Táboře, případně nalezené pejsky vozí do útulku starostové z okolních vesnic, které jsou na spolupráci s městem Tábor domluvené. Útulek zároveň slouží jako hotel pro psy, to znamená, že dopředu zaplatíte za ubytování vašeho psíka (ceník ubytovného naleznete na webové prezentaci útulku www.utulektabor.cz), a bude o něj dobře postaráno. Webové stránky útulku jsou pěkně a přehledně zpracovány a určitě stojí za to se na ně podívat.

Většina psů v útulku je ubytována ve vnitřních prostorách hlavní budovy. Tyto kotce jsou ale uzpůsobeny tak, že mohou psi volně přebíhat z vnitřního kotce do venkovního po malém žebříčku. Venku tak může pejsek vykonat svou potřebu nebo jen tak pobýt na čerstvém vzduchu. Ve venkovním prostoru má také k dispozici hračky, se kterými si může krátit čas. Ve vnitřní části, ve které je krásně teplo a psi

chráněni proti špatnému počasí, mají jednu misku s vodou a do druhé misky dostávají v pravidelných intervalech krmivo.

Táborský útulek smlouvu s jedním z největších výrobců psích granulí a konzerv v České republice. Psi v tomto konkrétním útulku jsou krmeni převážně granulemi smíchanými s konzervou, které výrobce pravidelně dováží.

V útulku se aktuálně nachází devět psů. Šest psů malého vzrůstu, dva větší a jeden boxer v karanténě. Co je to vlastně karanténa? Je to místo určené pro nově příchozí psy, kteří ještě neprošli vstupní prohlídkou. Ta zabraňuje styku případně nemocného psa s ostatními. Dále karanténa slouží pro nemocné psy či ty, kteří jsou po operaci a vyžadují zvláštní péči.

Psí slečna, boxerka, u které bohužel ani útulek nezná jméno, byla nalezena zraněna v příkopu. Zřejmě ji dle ošetřovatele srazilo auto. Fenka je po operaci a čeká právě v karanténě na uzdravení. Veterinární servis zajišťuje veterinář, který do útulku pravidelně i ambulantně dojíždí.

Prostory útulku mne provedla jedna ze psích maminek paní Marcela. Ta pracuje v útulku již šest let. Útulek samotný je v provozu dvacet tři let, pod současným provozovatelem roků osmnáct. Je velmi hrdá na to, jak útulek efektivně funguje: „Na 90 % všech psů určených k osvojení putuje k novým majitelům do dvou měsíců od přijetí,“ říká paní Marcela. Je tak vidět, že tato práce dává smysl. To všechny motivuje do další každodenní tvrdé práce, která je ovšem velmi užitečná a zanechává po sobě výsledky.

Pokud byste se rozhodli útulek vy sami podpořit, máte několik možností.

První možností je přispět na bankovní účet – ten naleznete na již výše zmíněných webových stránkách. Nejlepší je ovšem do útulku zavolat, či osobně zajít na návštěvu. Domluvíte se tak s ošetřovatelkami, jaké věci jsou aktuálně do útulku nejvíce potřebné. Ať už jde o vodítko, hračky, zdravotní potřeby... To vše v útulku ocení. Určitě všechny potěšíte i pamlsky, piškoty, kterých není nikdy dost.

Další možnost podpory je venčení psů a je skvělé, že je hodně využívána. V tuto chvíli jde asi o 55 dobrovolníků měsíčně. Někdy se tedy stane, že ani není koho venčit, protože jsou psi již rozebráni. Paní Marcela tak doporučuje zavolat si dopředu a zajistit si tak venčení pejska. Všechny detaily, včetně výběru psů k venčení, naleznete na internetových stránkách. Je zde vystaven i denně aktualizovaný seznam psů určených k adopci. Pozor! Venčit se nesmí v době velkého vedra a při bouřkách. To vše z důvodu ochrany psů.

Moc mě potěšilo, jak dobře táborský útulek funguje, a jak jsou i místní občané k jeho psí klientele laskaví. Není tomu tak všude. A tak věnujme svou pozornost webovým stránkám různých útulků, podle našeho bydliště, ptáme se na možnosti, jak pomoci. Z vyprávění paní Marcely, ale i ze zkušeností svých přátel vím, že pomocí pejskům v nouzi, můžeme pomoci i sami sobě.

A na závěr bych se rád rozloučil jedním z citátů, který mne oslovil na internetových stránkách útulku: „Stáváš se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal.“ (Antoine de Saint-Exupéry)...

Lukáš Korol

Foto: Simona Jindová

O Česko je zájem

Nejnavštěvovanějším turistickým cílem roku 2016 byl Pražský hrad, kam zavítalo celkem 2,1 milionu návštěvníků, což bylo meziročně o 12 % více. Polepšily si i další cíle turistů. U deseti nejnavštěvovanějších památek Česka rostla návštěvnost často i dvouciferným tempem. Vyplývá to z žebříčku návštěvnosti turistických cílů, který sestavila agentura CzechTourism.

Výsledky potvrzující zvýšení návštěvnosti turistických cílů v České republice mě potěšily, stejně jako početné zastoupení našich regionů v první padesátce nejvyhledávanějších míst českých a zahraničních návštěvníků. Je proto nutné nadále intenzivně propagovat naši zemi, s důrazem na zajímavosti jednotlivých regionů, aby nastolený trend pokračoval i v dalších letech,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová.

Na druhé příčce se stejně jako loni umístila lanová dráha na Petřín. Ta za loňský rok svezla téměř 1,8 milionu návštěvníků, což bylo o 19 % více než v roce

Pražský hrad je v Česku s převahou největší lákadlo pro turisty

Foto: Pixabay

předchozím. Významný nárůst zaznamenala i většina dalších objektů v první desítce. Například pražské zoo, která skončila na třetím místě, vzrostla meziročně návštěvnost o 10 %, na celkových 1,4 milionu návštěvníků. Do žebříčku nejnavštěvovanějších památek Česka se promítlo i postupné rozšiřování portfolia

dotazovaných objektů. V první desítce se tak vloni nově objevil Aqualand Moravia.

Zážitek? Jaderná elektrárna!

„Aktuálně zjišťujeme návštěvnost téměř 600 objektů z celé republiky a postupně se snažíme databázi doplňovat. Kromě kulturních památek a hradů či zámků sledujeme i návštěvnost technických památek, některých zážitkových atrakcí, ale třeba i jaderných elektráren,“ uvedla Markéta Vogelová, ředitelka Institutu turismu agentury CzechTourism.

U převážné většiny objektů letos podle Vogelové návštěvnost rostla, mnohdy i o desítky procent. Pokles počtu návštěvníků se objevil jen zřídka, a zpravidla souvisel se změnou organizace prohlídek, či způsobu počítání návštěvníků. Ty totiž každý objekt počítá trochu jinak.

„Základem je zpravidla počet prodaných vstupenek. V závislosti na marketingové politice konkrétního objektu se dále započítávají například návštěvníci různých akcí, některé objekty mají více návštěvnických okruhů, nebo třeba vykazují souhrnné návštěvnost více poboček provozovaných například jedním muzeem,“ přibližuje Vogelová. Zcela sjednotit způsob počítání návštěvníků podle ní není proveditelné. CzechTourism se proto orientuje hlavně na sledování trendů v čase, nikoliv na vzájemné pořadí objektů, které je vzhledem k odlišné metodice spíše orientační.

(red)

Návštěvnost turistických cílů v roce 2016

	název objektu	návštěvnost (tis. os.)	kraj
1	Pražský hrad	2 100,7	Praha
2	Lanová dráha na Petřín, Praha	1 753,0	Praha
3	Zoologická zahrada Praha	1 448,4	Praha
4	Dolní oblast Vítkovic a Landek Park, Ostrava	1 301,6	Moravskoslezský
5	AquaPalace Praha	1 022,8	Praha
6	Staroměstská radnice	867,8	Praha
7	Národní galerie v Praze	712,7	Praha
8	Aqualand Moravia	712,4	Jihomoravský
9	Zoologická zahrada Zlín (Lešná)	668,3	Zlínský
10	Petřínská rozhledna	660,4	Praha
11	Židovské muzeum v Praze	659,9	Praha
12	Pivovary a expozice Plzeňského prazdroje, Plzeň	644,0	Plzeňský
13	Zoologická zahrada Dvůr Králové	538,0	Královéhradecký
14	Zoologická zahrada Ostrava	509,3	Moravskoslezský
15	Zoologická zahrada Liberec	480,2	Liberecký
16	Centrum Černá Louka, Ostrava	457,1	Moravskoslezský
17	Zoologická zahrada Plzeň	441,4	Plzeňský
18	Státní hrad a zámek Český Krumlov	426,7	Jihočeský
19	iQLandia, Liberec	425,0	Liberecký
20	Státní zámek Lednice	410,9	Jihomoravský

Dobré místo pro život je organizace dobrovolníků, kteří svůj volný čas věnují sociálně znevýhodněným skupinám v Olomouci od miminek v kojeňáčku až po lidi s Alzheimerovou chorobou. Vše vykonávají bez nároku na odměnu pro radost, ne pro starost. Dobré místo nedostává žádné finanční prostředky od města Olomouce, od Olomouckého kraje, ani od

státu, ani Evropské unie a je na to pyšné. Nemáme náklady na zaměstnance, kancelář, auta, telefony. Naším přáním je, aby občané Olomouce podporovali olomoucké handicapované a všichni naši partneři od grafiků, webmastera, fotografa, přes firmy a jednotlivce až po média nám pomáhají s pokorou bez nároku na odměnu tak, aby Olomouc byla dobrým místem pro život. Naše zkušenost je taková, že jen konkrétní pomoc je opravdová a nepovrchní. Je potřeba ale vědět, že nejsou všechny naše organizace stejné, že nedisponují stejnými finančními prostředky v poměru celkový rozpočet/klient/ a pečlivě zvažujeme, kam svoji energii upínáme. Aktivnější organizace, jsou viditelnější. To není jenom naše zásluha. I to prosím, vnímejte. Nechceme pomáhat lidem s nataženou dlaní, co fňukají, ale těm, co k svému životu přistupují aktivně a my jejich aktivitu rádi podpoříme, posuneme dál a oceníme svojí i Vaší přízní. Děkuje, že máme Vaši důvěru...

www.dobremistoprozivot.cz

Klusalova 908/11, Olomouc | +420 603 489 941 | info@dobremistoprozivot.cz

Fashionshow na Plumlově

Poslední červnová sobota na zámku Plumlov patřila módě. Proběhla zde Charitativní Fashionshow, pořádaná v rámci programu hodnotných kulturních aktivit v Olomouckém kraji.

Akce, spojující nejen krásu žen, módu, hudbu či tanec s krásou nenapodobitelných kulís zámekových prostor, především přispívá na dobrou věc: Na podporu regionální památky a dominanty zámku Plumlova. Letos se uskutečnila již pošesté.

Hlavním programem byla módní přehlídka úspěšné módní návrhářky Marty Musilové, již představila to nejnovější ze své tvorby a připravila si speciální překvapení – kolekci s motivem zámku Plumlov. Během charitativního odpoledne, kterému přálo počasí, svítilo slunce

a pro osvěžení návštěvníků občas zafoukal vítr, mohli návštěvníci vidět tradiční přehlídku dobových kostýmů, letos v duchu období Marie Terezie, následně přehlídku historického prádla, několik ukázek Flamenca, tvůrčí modelovou přehlídku studentů Střední školy designu a módy, Prostějov, v rámci níž viděli diváci kolekci velmi talentované bývalé studentky Natálie Karlíkové.

Akcí zpestřila kolekce módní návrhářky Yvony Leitner, jenž tvoří ženské a pracované modely. Na své si přišli také pánové, překvapením odpoledne byla pánská módní přehlídka casual modelů, ale také společenských oděvů firmy Koutný. Atmosféru celé akce v historickém prostředí vyzdvihla přehlídka ručně vyrobených klobouků od JUDr. Marie Mazánkové. Akcí bravurně provázel komentátor České televize Ivo Neuwirth. (sf)

Foto: autorka

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

Vážení čtenáři, na tomto místě bychom chtěli pravidelně otiskovat vaše příspěvky, rady a doporučení, co byste chtěli na stránkách časopisu Nový impulz číst, na co se máme více zaměřit. A samozřejmě chceme i vědět, co se vám na stránkách našeho časopisu nelíbí.

Je jasné, že v tomto prvním vydání žádné reakce z vaší strany ještě nemůžeme mít. Nyní ale máte v rukou již první vydání, které jsme pečlivě připravovali řadu měsíců. Jistě ještě není takové, jako bychom si všichni přáli – to chce čas a také postupné vyladování obsahu i grafiky. Právě proto bychom přivítali vaše náměty. Můžete nám napsat mail na adresu: korol@novyimpulz.cz, poslat dopis poštou – viz adresa v tiráži či přispět na naší facebookovou stránku: facebook.com/casopisnovyimpulz. Těším se na vaši reakci.

Michal Korol, šéfredaktor

SEZNAM INZERENTŮ V TOMTO VYDÁNÍ:

Zámek Zbiroh (str. 2 – obálka), Koutný Prostějov (str. 11), API CZ, s.r.o. (str. 27), Campingaz (str. 33), Dobré místo pro život (str. 37), Svět textilu & obuvi (str. 39 – obálka), Moravská galerie (str. 40 – obálka)

nový IMPULZ

ČASOPIS PRO TY, CO MAJÍ CHUŤ ZAČÍT ZNOVU

Vydává:

Terence Agency s.r.o.

IČ: 04097114 DIČ: CZ04097114

Adresa: Těšnov 5, 110 00 Praha 1

Šéfredaktor:

PhDr. Michal Korol

tel.: +420 606 946 773

e-mail: korol@novyimpulz.cz

f facebook.com/casopisnovyimpulz

Redakce a spolupracovníci:

Jana Sobotová, Jan Chlumský,

Vladimír Novotný, Lukáš Korol

Obchodní oddělení – příjem inzerce:

Sandra Friebová

tel.: +420 739 949 681

e-mail: friebova@novyimpulz.cz

Grafická úprava:

Michal Schneidewind, www.vasgrafik.cz

Roční předplatné (6 vydání):

165 Kč včetně DPH, objednávky v redakci

Autorizace:

Povoleno Ministerstvem kultury ČR

MK ČR E 22913

Redakci nevyžádané rukopisy, fotografie a kresby se nevracejí. Za věcnou správnost textů a obsah článků odpovídají autoři.

Texty označené zkratkou PR jsou komerčním sdělením, za text a obsah inzerátů zodpovídají zadavatelé. Zveřejněné příspěvky nemusejí vyjadřovat názor redakce. Publikování nebo šíření jakéhokoliv materiálu z časopisu bez písemného souhlasu vydavatele je zakázáno. Vydavatel si vyhrazuje právo publikované materiály zveřejnit na internetu.

Toto číslo vyšlo 27. července 2017

B2B

6 vydání za rok

- MÓDNÍ TRENDY
- NÁZORY ODBORNÍKŮ
- PREZENTACE FIREM
- ODBORNÁ TÉMATA
- PROFILY NÁVRHÁŘŮ
- VÝVOJ TRHU
- PŘEHLEDY AKCÍ
- ROZHOVORY

Máte již objednané předplatné časopisu Svět textilu & obuvi?

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ (6 vydání): 390,- Kč + DPH

Předplatné zajišťuje:

Postservis, odd. předplatného
Poděbradská 39
190 00 Praha 9

e-mail: postabo.prstc@cpost.cz

www.periodik.cz

tel.: 800 300 302

SVĚT TEXTILU & OBUVI

Vydavatel:

Terence Agency, s.r.o.
Těšnov 5, 110 00 Praha 1

tel.: +420 606 946 773

e-mail: korol@textil-obuv.cz

www.textil-obuv.cz

MORAVSKÁ GALERIE

WWW.MORAVSKA-GALERIE.CZ

JURKOVIČOVA VILA

SNÍŽENÉ
VSTUPNÉ
PRO SENIORY
50 Kč

28. 4. – 29. 10. 2017
VÝSTAVA
TOMÁŠE DŽADONĚ

JANA NEČASE 2
BRNO-ŽABOVŘESKY

OTEVŘENO DENNĚ KROMĚ PONDĚLÍ
OD 10 DO 12 HODIN A OD 12.30 DO 18 HODIN